Leto VII. V Celji, dne 4. junija 1897. l. Štev. 23.

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Slovenci in federalizem.

Od več strani buči na političnem nebu, zbirajo se črni oblaki. Na Dunaji ne more uspešno zborovati državni zbor, ker mu nemška obstrukcija dela silno oviro. Pogodba z Ogersko se ne more obnoviti zaradi upora Madjarov. Dogodki od dne do dne jasneje pričajo, da se sedanje razmere v avstrijskem cesarstvu ne dajo obdržati. Najhuje sedanje razmere podkopujejo tisti, ki so jih uvedli in ki so vedno zagotavljali, da je hočejo braniti, Nemci in Madjari. Dualizem se je vpeljal v korist teh dveh narodov. Sedanja ustava je delo nemških liberalcev in če v državnem zboru ovirajo delovanje, rušijo s tem le svoje delo.

Čehi in Poljaki niso bili nikdar za sedanjo ustavo in ni čuda, če se tudi sedaj ne ogrevajo zanjo. Nam Slovencem pa tudi ni dosti koristila, kakor se je izvajala. Zato je naravno, da Slovani se ne bodemo posebno zanjo potegovali.

Pri tacih razmerah se ni čuditi, da se je porodila misel, da se bode moral vpeljati federalizem, to je, da se bodo deželnim zborom dale večje pravice in se bode omejil delokrog državnega zbora. To je že stara želja Čehov in Poljakov. V jednem oziru je to tudi pravično, vsaka dežela naj upravlja svoje stvari zase. Razmere raznih dežel so tudi tako različne, da jih je težko po jednem kopitu vladati. Štajerska ima vse drugačne koristi nego Češka. V deželnem zboru bi se tudi vedno našli možje, ki bolje poznajo gospodarske potrebe posamičnih okrajev, nego mej državnimi poslanci, ki zastopajo večje okraje.

Da govorimo o federalizmu, temu nam niso dale povoda kake izjave časopisov, temveč izjave vlade same. Grof Badeni je v svojih izjavah naravnost že rekel, da hoče dati deželnim zborom večji delokrog, da se razbremeni sedanji državni zbor. To je bilo že dozdaj potrebno. Gospodarski silno važni predlogi ostajali so nerešeni. Tako prebivalstvo od državnega zbora ni imelo prave koristi. Če se mu tudi skrči delokrog, bode njegovo delovanje le plodovitejše.

Kako se misli vpeljati federalizem, ne vemo. Ministerski predsednik je obljubil, da se hoče držati strogo ustavne poti. Mi ne dvomimo, da je pošteno mislil, a kdo ve, če bode to mogoče. Levica utegne z obstrukcijo tako daleč pritirati, da bode vlada prisiljena ustaviti sedanjo ustavo, kakor se je bilo zgodilo pod Belcredijem.

Mi Slovenci, kakor že rečeno, ne moremo biti zadovoljni sè sedanjimi razmerami, a vendar se za deželno samoupravo ne moremo tako navduševati, kakor Čehi ali Poljaki. Večine, skoro vseh dežel, v katerih bivajo Slovenci, so nam nasprotne. Ostaviti so morali Slovenci že štajerski, goriški, isterski in tržaški deželni zbor. V koroškem deželnem zboru pa v noben važnejši odsek ne volijo Slovenca. S tem so pač dovolj jasno naslikane narodnostne razmere v naših domačih deželnih zborih. Razmere v deželnih zborih so za nas dosti slabejše nego v državnem.

Zato je pa nas jako razveselila izjava nekega poslanca v ljubljanskem „Slovencu“, da slovenski poslanci ne mislijo drugače glasovati za federalizem, da se poprej sklene pravičen jezikoven zakon. Nikakor ne dvomimo v resničnost te izjave. Nastaje pa neko drugo vprašanje, če bodo naši poslanci sami mogli to doseči, posebno če se vpelje izvan parlamentarnim potem.

Vsekako naši poslanci ne smejo nobenega predloga in nobenega koraka podpirati, ki meri na federalizem, dokler ne dobimo pravičnega jezikovnega zakona. To morajo drugim strankam dobro pojasniti.

Ker je pa le mogoče, da utegnejo biti preslabe moči naših državnih poslancev, bi bilo dobro, da se začenja po shodih oglašati prebivalstvo. Dandanes tudi glas ljudstva nekaj velja. Tako bi izvedela vlada mišljenje prebivalstva, pa tudi drugi Slovani bi se poučili o naših težnjah.

Če so Nemci zagnali tak hrup zaradi jezikovnih naredeb, ki njih narodnosti niti za las ne škodujejo, pa bi mi Slovenci roke križem držali in molčali, ko nam preti morda resna nevarnost. Ganiti se moramo hitro, kajti dogodki se hitro razmotavajo. Politični položaj v obeh državnih polvicah je od dne do dne težavneji, vladajoči možje se vedno manje znajo pomagati. Zato ne zamujajmo časa in podajmo se nemudoma na delo.

Sloga jači — nesloga tlači.

Znana je bajka, kako sta se veverici kregali za svoje pravice nad orehom, ker ga je jedna prva zagledala, druga prva dosegla, tretja je prišla zraven opica in ga je dobila, ne da bi imela do njega kako pravico. Znan je tudi dober nauk, ki ga iz tega posnemljemo, namreč, da, „kjer se prepirata dva, tretji dobiček ima“ — in po navadi ima tretji ta dobiček na tak način in tako brez vsake pravice kakor v omenjeni bajki.

Tako nekako je v naši državi sè Slovani v obče in še posebej z našim malim narodom slovenskim.

V Avstriji je zajamčena jednakopravnost narodov, je zajamčena osebna prostost, prostost glede nazorov, sploh so vsakemu samosvojemu

LISTEK.

Zadnji grof celjski.

(Dalje.)

„Kaj, mojega poljskega stotnika si nameraval umoriti?“ vprašal je zopet grof, pogledavši jezno ujetnika.

„Na mojem mestu bili bi vi storili tudi tako,“ odrezal se je Pavel.

„Ali veš, kaka osoda te čaka?“

„Vi ste krščanski gospod,“ odgovoril je Pavel, „torej bodite strogi, a ne grozoviti in neusmiljeni! Umorite me, ako se vam zdi, samo ne ugonabljajte mojega mladega življenja v strahoviti temi sužnosti jetništva!“

„Ako ti pa popolnoma prizanesem in te ne obsodim, ali bi mi hotel biti zvet družnik, kakor si bil Hunyadiju?“

Pobesil je glavo k tlem, pomišljujoč nekaj trenotkov; ojunačil se je ter rekel odločno: „Milostivi grof, preveč zahtevate! Ako bi me pomilostili, spominjal bi se vas vedno hvaležnim srcem, toda moje srce je moje domovine, njej ga darujem. Ako ravno sem samo kmet — vendar ne bi mogel biti nikoli več vesel, ako bi postal nezvest. In posebno še zdaj, ko se po Ogerskem vse trese in boji pred divjimi Turki — ne, gospod, ne morem vam služiti!“

„Kaj pa potem, če te usmrtim ali te vržem v ječo na vse življenje? Tvoj Hunyadi ne bi imel od tebe vendar nobenega haska,“ opomnil je Ulrik ves razvnet.

„Pa to bi se zgodilo, ker bi bila vaša volja, vaš ukaz, a ne da bi se sam odtegnil dolžnosti. Moja mati, — ki sem jo zapustil na smrtni postelji, ko sem odhajal z očetom, — prestala je veliko hudega v svojem življenji; kajti mojih vseh pet starejših bratov je podleglo v jednem dnevu udarcem krutih Turkov na Kosovem polji;* a vendar — ako bi zvedela, da bi jaz njen najmlajši in najbolj ljubljeni sin ravnal drugače, kakor je ravnal kateri mojih bratov, ne bi me več ljubila.“

„Tega ne verjamem,“ rekel je na to Celjan, ki se je zanimal vedno bolj za korenjaka; „ako bi ti vprašal svojo mater, kaj ji je ljubše: tvoja poguba ali tvoja sreča, volila bi gotovo drugo. Kaj, ko bi jo vprašal? Smeš iti domu, ako mi obljubiš, da boš stavil materi to vprašanje in da se potem koj zopet povrneš?“

„Res me mika,“ odgovoril je ujetnik, „videti svojo daljno domovino in posebno še svojo drago mater, če ni še umrla samih skrbij in velikega strahú; rad bi še pozdravil prijatelje — pa čemú ta sreča v nesreči, in ti — uboga ženska! Materino srce volilo bi pretežko, ako bi jo vprašal po vaši volji. Da takih bolestij revici ne prizadevamo, to je človeška dolžnost. In če bi bil prost, kako zapeljivo bi bilo, da bi prelomil dano besedo! Nezvest nečem biti nobenemu, tudi vam ne, zato odločite se hitro, kaj mislite napraviti z zapuščenim ujetnikom, ki je brez zavetja i obrane, a ne hudujte se preveč na moje besede!“

Pavlova trdovratnost je vjezila grofa. Njegove modro-obrobljene oči so zažarele, ko je povzel besedo z navidezno mirnostjo in mlačnostjo: „V temnici (podzemeljski ječi) bodeš imel dovolj časa, da bodeš še obžaloval svojo trdovratnost. Tvoja junaška nevstrašenost se mi je dopadla, in ker imaš glavo na pravem konci, bil bi pri meni lahko še srečen. Nečeš — naj bo, pri konci sva!“ Obrnivši se proti svojim vojnim hlapcem, ki so stali v ozadji dvorane, rekel je osorno: „Odpeljite to človeče!“

* Na Kosovem polji se je bojeval Hunyadi tri dni slavno, vendar brezvzpešno z veliko močnejšo turško armado. Po tem poboji Ogrov so se polagoma polastili Turki balkanskih polutokov.

polnoletnemu državljanu zajamčene vse pravice, ki pristoje človeku kot udu kulturne države koncem devetnajstega stoletja. Kedor bi naše osnovne zakone prebiral, bi si moral misliti: blaženi ljudje, ki žive pod to ustavo, pod takimi zakoni! Tako govori pa le kratkovidni in pa oni, ki o naših razmerah ničesa ne ve. Poglejmo si kako je z vso svobodo pri nas, nekoliko natančneje.

Sklepali bodemo tu iz posledic na vzroke: Avstrija sestoji iz dveh tretjin Slovanov in iz jedne tretjine „kulturnih" Germanov. V sedanjem državnem zboru sedi od teh dveh tretjin Slovanov 167 od 425 poslancev to se pravi dve tretjini državljanov imajo jedno tretjino zastopnikov. Naraven je tukaj sklep, da to ni kaj naravnega ampak nekaj posebnega, da voli večina manjšino. Razven kaj izvirnih in uzornih volilnih redov. s katerimi bi pa Slovani še vsejedno volili večino, pomore nam k temu uspehu tudi uzorna naša vlada. Visoka vlada je teh nazorov, da se mora med teorijo in prakso delati razloček in se po teh nazorih tudi ravna. Njen ljubljenec, iz katerega je tudi z večine vzeta, je „kulturni" narod nemški. Vodi jo pri tem načelo, da je ta narod vzvišen nad vsemi drugimi narodi, da je on isti, ki je Avstrijo in pa ves kulturni svet ogrel z žarki svoje olike in omike. A tega načela se bode morala vlada kaj kmalu znebiti, če noče, da pride do konca te ustave. S takimi in enakimi načeli pognala bode Slovane v mnogo odločnejšo opozicijo nego je sedanja nemška. Sicer so pa to same gole fraze, sam puhli nič! Nemci in pa kulturonosci v sedanjem času: grozna nesmisel! Poglejmo v sedanji državni zbor: če je seja, misliti si moramo, če ne bi videli človeških postav, da je na levici prava afrikanska menažerija. V resnici, če jih vidiš kulturne nemške poslance, kako tulijo in ropotajo, — prihaja ti nehote na misel vprašanje; čemu so pri nas blaznice? Tudi Kamerun in njega dogodki so glasne in jasne priče teutonske kulture. In ako že imajo svojo po pravici rečeno jako lepo vspelo slovstvo, umetnost i. dr. za katerimi pa Slovani prav nič ne zastajamo, — ni to njih izvirna last. To kaže zgodovina njih slovstva in sploh svetovna zgodovina. Kaj porečejo k temu krivičnemu lastenju izvirnosti Francozi, nadalje stari Rimljani in Grki, če bi še živeli? Gospoda Nemci, nismo tako kratkovidni, kakor si mislite!

Našega preziranja krivi smo tudi sami. Premalo je sloge, premalo solidarnosti med avstrijskimi Slovani. Tu ni složen v delovanju ne narod z narodom, ne narod v samem sebi in zakaj? Ker se poganjajo za prazne, izmlačene bilke. Nočemo tu naštevati, kaj in kako je s tem narodom, koliko ta in oni zakrivi in katera stranka da je protivnejša slogi. To bi nas vedlo predaleč. Namen nam je le pokazati, kako da se nam godi krivica in zakaj in kako nedostatske popraviti. S prvim delom smo že blizu pri kraju: krivična vlada in pa naša lastna nesloga. — Pričnimo torej z drugim.

Bodimo jedini in složni! Kralj Svetopolk je ob svoji smrti dal svojim sinovom butarico šibic, če jo kdo iz med njih more zlomiti. Tega ni mogel nihče. Dal jim je potem posamezne šibice. To zlomiti jim je bila igrača. Tako je z nami. Če se kateremu izmed slovanskih narodov godi krivica, ne smejo pustiti drugi bratje Slovani, da bi se sam potegoval za svoje pravice, morajo mu pomagati, ker to ni lepo, za lastno srečo pustiti trpeti in v bêdi svojega brata, kateremu se lahko pomaga. In ni ga menda sedaj bolj zatiranega naroda v Avstriji, kakor je naš narod slovenski. Povsod mu bijejo v obraz in mu ne priznavajo človeških pravic, pravic do obstanka. Zato bodi s tem zjedinjen poziv na mile nam severne brate. Zjedinite se z nami v boju za svete pravice mile naše domovine, podpirajte nas v težnjah po jednakopravnosti! Pomagajte nam, da si pridobimo ono priznanje in spoštovanje, katero nam gre!

Kaj da se da sè slogo doseči pokazale so nam zadnje volitve na Hrvatskem Prej so se bili Hrvatje med seboj za prazen nič. Sedaj so opustili ta nesmiselni boj in so nastopili vsi oni, kateri so si bili prej najhujši sovražniki v skupen boj proti zatiralcem njih, proti vladnim pristašem. In kake uspehe so dosegli s tem postopanjem. Združena opozicija je potrojila število svojih poslancev v primeri s prejšnjimi volitvami. Sicer je opozicija še v znatni manjšini, a ona je jedro, ona je sok sabora, ona ima v sebi razumništvo in cvet naroda hrvatskega, tako, da bode vlada, prav za prav ona. Bodi to v zgled nam kot Slovanom in kot Slovencem! Posebno naj bi brali in uvaževali te naše vrstice naši rodni bratje onkraj Save. To je boj, to je nasprotovanje! — In kedo bije, kedo nasprotuje? Brat bije b r a t a in nasprotuje b r a t u za nič in zopet za nič. Obe stranki zaslužite graje in resen opomin, da je že skrajni čas, da se sklene mir in sprava. Gorje onemu, ki seje prepir in ki noče dati roke sprave! Nočemo tu očitati ne tej ne onej stranki da je kriva. Krivi ste obe. Če ne pride kmalu do sprave, bodo še pozni rodovi kleli spomin onega, ki je tiral prepir naprej, zakaj vsako leto nesloge in prepira je dve leti zaostanka v našem napredku. Žalostno je videti, kako nas naši nasprotniki porivajo nazaj ob naših mejah, — a še žalostneje je videti, da v našem središču povzdiga glavo naš klevetnik. Srce mora boleti vsacega rodoljuba, ko vidi zadnje pojave ob državnozborskih volitvah na Kranjskem in ob občinskih volitvah v Ljubljani. Kaj bomo počeli Slovenci ob periferiji, ako vidimo, da srce Slovenstva gnije, kaj moremo mi, ako nam ne doteka zdrava kri od središča. „T u ž n a m u m a j k a! r e k a l i b o d o v g r o b S l o v e n c i o n i m, k i i z g o l e s e b i č n o s t i p r o d a j a j o k o r i s t i i n p r a v i c e s v o j e g a r o d u s o v r a g u n a š e m u." Ponosno je začel tujec na Kranjskem dvigati svojo glavo in kaže se trdovratnega. Slovenci bodimo prijenljivi drug proti drugemu, ne proti krvoločnemu zmaju, ki steguje svoje krvavo žrelo po nas. Mlademu stopimo trdno na glavo in tiščimo ga, dokler pod našim pritiskom ne pogine za vedno. Ni še dovolj, da so oboji poslanci stopili v jedno zvezo v državnem zboru. Ti nam pomorejo le tam kjer so; a tudi ti nam ne bodo mogli več pomagati, če jih ne bodemo več imeli. In do tega pride, ako se razmere ne spremene. Na strani je treba pustiti vse osebnosti, ker ni toliko vera v nevarnosti, kakor je naš narod. Če so se naši poslanci zjedinili v skupno postopanje, zakaj bi se ne tudi oni, ki so jih volili? Mnogo se je že govorilo o slogi, o spravi, a vse brez uspeha. Najbrže nima nobena stranka resne volje spraviti se, kakor se kaže. Kranjski Slovenci, od vas je odvisno, da pride kmalu od pesnika prerokovani dan vstajenja. Sprava je že skrajno potrebna, če ne bo od vas imel le tretji dobiček, če se pa zjedinite, sploh tretjega ne bo mogoče in druzega tudi ne bo. — Dan sprave bode tudi za nas pokrajinske Slovence dan rešenja in vedno hvaležni vam bodemu mi in naši pozni potomci.

Berksov predlog.

Ogri so se dobro pripravljali na obnovljenje nove pogodbe, dočim v naši državni polovici na to nikdo niti ni mislil. Na Ogerskem je vlada sama se postavila vsemu temu na čelo. Pozvala je trgovske zbornice, kmetijske in druga gospodarska društva in korporacije, da jej naznanijo svoje želje. Tako je vlada dobro pripravljena začela pogajanja. Čuditi se torej ne moremo, če je dosegla v pogajanjih z avstrijsko vlado lepe uspehe. Grof Badeni in vitez Bilinski sta pri teh pogajanjih čutila, kako napačno je vlada storila, da se za pogajanje ni bolje pripravila, zlasti sta čutila, da se ne moreta sklicevati na mnenje naroda, kot se je sklicevala ogerska deputacija.

Drugi mesec se snide na Dunaji neki kmetijski shod, ki se bode posvetoval o obnovljenji pogodbe z Ogersko. Vsekako se naši kmetovalci malo pozno oglase. To ni njih krivda. Da jih je kdo pozval popreje, bi pa bili poprej povedali svoje mnenje.

Na dotičnemu shodu želimo najboljšega vspeha. Reči pa moramo, da ne gojimo prevelicih nad. Pogajanja so že malo predaleč in poleg tega nekateri voditelji tega shoda niso dovolj v kmetijskih stvareh izvedeni možje. Bojimo se, da se bode veliko proti Madjarom in Židom zabavljalo, koristnega pa malo nasvetovalo. Mi pa želimo, da shod stvarno pojasni kmetijske zahteve, da se bodeta vedela nanje ozirati vlada in državni zbor, in celo veselilo bode nas, če to stori v malo odločnejši obliki, ker mehek glas tako ni več v navadi.

Pomenljiv je pa predlog slovenskega poslanca Berkea, da se glede na ošabnost Madjarov

---

Pri teh besedah se ga je rahlo dotaknila z nežno rokó Katarina, ki se je med tem razgovarjanjem bavila z vezanjem, sedeča pri oknu. Pazljivo je zasledovala ves pogovor, vzbudilo se je v njenih prsih spoštovanje in sočutje do ubogega ujetnika; osoda mladega kmetiča in njegovih bila je slična njeni in segala ji je v srce. Tako si je upala, zagovarjati ga pri svojem soprogu. „Bodi milostiv, moj Ulrik," prosila je ljubkim, milim smehljanjem, „spusti mladeniča — že radi njegove matere! Uboga ženka bi te še v smrti blagrovala! Pomisli, ta mladenič je jedini, ki ji je ostal od šestih sinov. Gotovo je pridna kmetica, ki je prigojila svojim otrokom tako poštenje."

To se je grofu dopadlo; kajti ta želja njegove soproge bila je tudi njegova želja, ki jo je pa le zato prikrival, da ga ne bi mladi kmet nadkriloval in presegal sè svojo jekleno voljo. Torej je bila Katarina s svojo prošnjo tako rekoč nagibljej in povod prizanesljivemu sklepu.

Pavel je že prekoračil prag, misleč, da se je za vselej poslovil od dnevne svetlobe. Pa v tem hipu ga je poklical grof.

„Grofinja me je naprosila, da se te naj usmilim in ti prizanesem; njej se imaš zahvaliti, da te torej osvobodim. Pojdi tedaj domu, mladenič.

Pavel ni vedel, kaj se je vršilo. Hitra sprememba strahú z veseljem ga je do cela zmešala v jasnem mišljenji, stal je molčé pred Ulrikom in grofinjo, ki sta se pomenljivo spogledovala. Končno se je šele zavedal, kako se je predrugačila njegova osoda; ves ganjen je jecljal besede, izražujoče hvaležnost in veselje, in čez četrt ure korakal je radostnega srca v zlato svobodo, v drago domovino.

III.

Veselje po zmagi.

Kar je bil stari grof Miroslav II. svojemu sinu Ulriku prerokoval, o čemur niti ta dvomil ni, vresničilo se je prej, kakor bi si bil kdo mislil. Bila je že blizu doba, ko bi bil imel biti Celjan že v drugo voditelj avstrijski in — mlađega kneza. Ker je bil v vedni zvezi in dotiki s plemenitaši — prijatelji avstrijskimi, vedel je Ulrik prav dobro, da ima Einzinger dan na dan manj privržencev, da raste očividno nezadovoljnost v njegovem polku, v njegovi stranki. Grof celjski je to priliko uporabil, da je vsakega odpadnika pridobil zase, in tako je naraščalo število njegovih zaveznikov v isti meri, kakor jih je Einzinger zgubljal. Vrh tega je pa bilo očinstvo Ulriku v velik hasek, ker je pomagalo in omogočilo pridobiti može, ki so bili potrebni gmotne pomoči.

Kralj Ladislav je bil v srci svojemu tako duhovitemu stricu vedno naklonjen; jedino strah pred Einzingerjem in njegovim tedanjim uplivom ga je bil prisilil, da je Celjanu odvzel njegove prejšnje pravice. Pa od dne do dne je kraljevski mladenič koprnél bolj po grofovem svetu. In ko je bilo videti, da se nenaklonjenost in neprijaznost proti Einzingerju razširja vedno bolj in bolj, bilo je Ladislavu, kakor bi se mu bil težek kamen odvalil od srca.

Nekega dné je bilo v isti sobi, v kateri je bil 28. dné septembra meseca 1453. leta Ulrik zadnjič s kraljem, precejšnje število žlahtnikov, ki so nagovarjali Ladislava, da naj nemudoma pozove zopet Celjana ter mu podeli prejšnjo čast in ga poveri prejšnjim poslom, Einzingerju pa naj namigne da je ob veljavo. — Ni bilo treba veliko besedij, in kralj je napisal pismo v katerem je prav uljudnim, prijaznim načinom pozval grofa Ulrika v avstrijsko glavno mesto.

Ulrikov obraz je žarel radosti, ko je dolgo in težko pričakovano poročilo imel v rokah ter ga razodeval svoji soprogi. „Veseli se z menoj, draga mi!" rekel je živahno, naznanivši ji v naglici veselo novico.

osnuje posebna avstrijska banka. Pri pogajanjih z avstrijsko vlado se je posrečilo Ogrom glede banke dobiti silno ugodne pogoje. Pri njej bode zavladala popolna jednakopravnost obeh državnih polovic, a prav za prav bi pri banki odločevali Ogri, ker bi gotovo znali ogerski vladni zastopniki bolje braniti ogerske koristi, nego avstrijski avstrijske.

Ta banka je osnovana z avstrijskim denarjem. Skoro vse delnice so v avstrijski državni polovici.

Na drugi strani pa imajo dobiček od banke največ Ogri. Banka največ posluje na Ogerskem. Ondu so večje obresti in torej dela lepše dobičke. Posledica temu je, da avstrijski trgovec, obrtnik in kmetovalec pri njej ne dobi kredita, ali vsaj tako cenega kredita ne, kakor bi ga, ko bi banka ne bila zvezana z Ogri.

Osnova posebne avstrijske banke bi bila udarec za Madjare. Osnovali bi pač svojo banko, ki bi pa ne imela tega kredita, kot ga ima sedanja skupna banka. Kredit avstro-ogerske narodne banke se opira le na denarni kredit in zmožnost avstrijske državne polovice. Madjarsko kmetijstvo, zlasti veleposestvo bi potem ne imelo pri banki tako gotovega zavetja, kakor sedaj. Madjari sicer kriče po lastni banki, a v resnici se je pa jako boje.

Osnova posebne avstvijske banke bi jako gospodarski povzdignila našo državno polovico. O mogočnosti nje osnove ni dvomiti. Naši tovarnarji, trgovci in poljedelci bi dobili v njej krepko podporo, ko bi delovanje banke bilo omejeno le na našo državno polovico.

Sicer je pa ta predlog pomenljiv v drugem oziru. Ž njim se je pokazalo, da so sami avstrijski politiki spoznali, da ni neobhodno ohraniti dualizma, temveč da avstrijska državna polovica lahko izhaja brez Ogrov in bode celo na boljem.

Še le, če bodo Madjari videli, da v Avstriji obnovljenja pogodbe ne smatrajo za neobhodno potrebno, bodo prijenljivejši postali. Madjarski politiki dobro poznajo ugodnosti, ki jih imajo od zveze z Avstrijo, in vedo, da Ogerska sama niti izhajati ne more. Zato bodo pa prijenljivejši postali, ko bodo videli odločnejšo voljo na drugi strani.

Berksov predlog torej iz več ozirov z veseljem pozdravljamo in želimo, da predlagatelji poskrbe, da ne obleži v kakem odseku. Proti Madjarom je treba največje brezobzirnosti. Le tako bode moč si zavarovati naše avstrijske koristi.

Celjske novice.

(**Okrajni zastop celjski**) imel bode svojo prihodnjo skupščino v soboto dne 12 junija t. l. ob 9. uri predpoludne v sejni dvorani posojilnice v „Narodnem domu“ v Celji, sè sledečim dnevnim redom: 1. Odobrenje zapisnika zadnje skupščine dne 16. decembra 1897, št. 677. 2. Predložitev računa za leto 1896. in poročilo gg. računskih pregledovalcev. 3. Prošnja za zvišanje subvencije za železnico Groblno-Rogatec. 4. Prošnja občine Škofjavas, da se prevzame obč. cesta od Krepena na Ljubečnem na Bezovico v okrajno cesto II. razreda. 5. Prošnja občine celjske okolice v zadevi priklopljenja Sima-tovega posestva k celjskem mestu. 6. Predlog za prevzetev akcij za železnico Celje-Spodnji-Dravograd. 7. Nastavljenje okrajnih živinozdravnikov v Št. Jurji in v Žalci. 8. Dopis deželnega odbora v zadevi povzdige živinoreje. 9. Prošnja občine celjske okolice za podporo pri zravnanji potoka Sušnica. 10. Prošnja občine Teharje za prevzetev občinske ceste Sp. Hudinja-Bukovžlak v okr. cesto II. razreda. 11. Prošnja županstva v Dramljah v zadevi prepustitve prostora za pokopališče. 12. Zadeva zaradi prevzetja obč. ceste čez Gangež v okrajno cesto II. razreda. 13. Razni predlogi in nasveti. Povabilo na to skupščino se je že poslalo vsem gg. okrajnim zastopnikom, kteri se prosijo, da pridejo polnoštevilno in točno k seji.

(„**Slovenska učiteljska Zaveza**“) bode zborovala v Celji prve dni meseca septembra t. l. Namerovano zborovanje meseca avgusta je preložila, ker se namerava takrat slovesno otvoriti „Narodni dom“ v Celji.

(**Razpisane službe.**) Pri okrožnem sodišču v Celji razpisano je mesto deželnosodnega svetnika. Prošnje je vložiti do dne 6. junija t. l. predsedništvu okrožnega sodišča v Celji.

(„**Celjski Sokol**“) je sklenil vdeležiti se slavnosti blagoslovljenja zastave „pevskega društva Ljubljana“ v Ljubljani, ktera se bode vršila dne 27. t. m v večjem številu. Vse tukajšnje in zunanje p. i. izvršujoče člane opozarjamo na to slavnost, ter jih vabimo, da se vdeleže iste v društveni obleki. Čas odhoda in druge podrobnosti naznanili bodemo v „Domovini“ ob svojem času. Ker bode pohod v Ljubljano ob enem prvi letošnji društveni izlet je želeti, da se istemu pridruži kar največ članov.

(**Avstrijska zveza prijateljev ptičic,**) kaj vspešno napreduje, razdelila je že ogromno število društvenih tiskovin v raznih jezikih. Tiskovine v slovenskem jeziku, okrožnica, nabiralni imenik, vsprejemnice, šolarske pristopnice, peticijo na visoki državni zbor, razpošilja, kdor se za nje oglasi, g. c. kr. geometer Emanuel Martiny v Celji.

(**Dvojezični pečati.**) Nemški listi prinašajo ukaz trgovinskega ministra, kateri ukazuje poštnemu in brzojavnemu ravnateljstvu v Gradci, da se morajo za vse novo ustanovljene poštne in brzojavne urade na Štajerskem in Koroškem takoj napraviti dvojezični pečati; pri sedanjih poštah pa se vpeljajo dvojezični pečati, kadar ne bodo sedanji več za rabo. Radovedni smo, kako se bode poštno ravnateljstvo sedaj izvilo?

(**Izlet.**) Eden najlepših dnevov meseca majnika je bil zadnji dan, pretečeni ponedeljek. Vsaki človek se razveseli lepega pomladanskega dneva, posebno pa šolska mladina, kadar dobi priložnost in dovoljenje k skupnemu izletu. Zadnjega majnika je imelo 42 učenk okoličanske šole pod nadzorstvom svojih ljubljenih učiteljic čč. sestra izlet na Ponikvo. Ta izlet se je priredil v plačilo onim učenkam, katere so se pri zadnji igri veliko trudile. Z mešanim vlakom so se peljale na Ponikvo, kjer je bila ob 11. uri sv. maša v župnijski cerkvi. Po sv. maši pa so bile od preč. g. župnika v župnišče sprejete in gostoljubno postrežene. S petjem in raznimi igrami so se popoludne kratkočasile in le prehitro jim je potekel čas. Prišla je ura in treba je bilo zopet iti na vlak. S hvaležnim srcem so se poslovile od gosp. župnika in z „živ jo“-klici odhajale skozi vas.

(**Velik tamburaški koncert**) priredi „Celjski Sokol“ v nedeljo 20. rožnika t. l. v veliki dvorani „Narodnega doma“. Nastopilo bode 50 tamburašev. Sodelovali bodo poleg tamburašev „Celjskega Sokola“ tudi tamburaši iz Žalca in Ptuja. Našemu občinstvu pripravlja se torej zopet velik glasben užitek ter opozarjamo isto na ta prvi veliki tamburaški koncert že sedaj. Proizvajali se bodo poleg drugih najkrasnejši in najtežavnejši komadi od slavnega skladatelja V. G. Broža. Natančni vspored in vse podrobnosti priobčimo prihodnjič.

(**Izlet „Celjskega pevskega društva“.**) Ker nam v napovedani četrtek „nebesa niso bila mila“, poleteli smo v nedeljo 30. dne majnika t. l. v Vojnik. V lepi vrsti pomikali smo se proti nevarni vojniški trdnjavi, kajti pridružilo se nas je bilo tudi dokaj nepevcev. Prostrana dvorana v g. Vrečerjevi gostilni bila je nam skoraj premala. Počastilo nas je precejšno število vojniškega narodnega občinstva in okoličanov. V otvoritev zapeli so naši pevci „Slavjansko“, za kojo so se vrstili vsakojaki naši in hrvatski napevi, govorice in napitnice v najlepšem redu in soglasju. Presenetili pa so nas domači vojniški pevci pod vodstvom g. Kvaca. Dasi malobrojni, nastopili so toli zmagonosno ter veličastno rešili svojo zadačo. Saj imajo pa tudi v svoji sredini ovih nežnih grl, ki so znala tako vabljivo oponašati kukavičen klic Vojniškim narodnim krogom kličemo na bratovskem vsprejemu in vdeležbi, njihovim vrlim pevcem in pevkam pa na njih izbornem petju: „Na zdar!“

(**Zaslepljenost brez meje.**) V četrtek, 27. dne majnika t. l. zborovala je celjska „Zadruga kovinskih in stavbenskih obrtnikov“ v gostilni Strausovi. Med drugimi točkami stavil je naš ključar g. I. Rebek umestni predlog, naj bi zadruga naročila nekaj strokovnih listov, nemških, ker slovenskih še nimamo, da bodo udje vsaj nekaj imeli od zadruge. Ugovarjal pa je predlogu neki Benesch in dokazal, da taki listi zadrugi nič ne koristijo, ker večina članov govori samo slovenski, ki ne razume nemški. Na podlagi te istinite resnice, pa zahteva g. I. Rebek, če je tako, da udje zadruge ne razumejo nemški, naj zadruga uraduje dvojezično in pošilja vabila, poročila itd. v obeh jezikih. A tej samo ob sebi

---

Toda na temni Katarinini trepalnici zasvetila se je solza, in to ni bila solza, ki jo zvabi veselje.

„Kako bi bila vesela,“ rekla je po tihoma, „ko nas pa zopet in zdaj sigurno za dolgo misliš zapustiti? Ti si današnjo vest pričakoval željno, a jaz — prizanesi, da ti povem odkritosrčno, bala sem se je, v resnici. Večkrat sem že nameravala, stopiti pred té in te poprositi, da bi se vsemu temu odpovedal ter se tega odkrižal. Zbala sem se vselej tvojih temnih, besnih pogledov; kolikokrat sem hotela s teboj govoriti vselej mi je zaostala živo-čuteča beseda, predno se mi je porodila. Ker pa vidim, da boš samo nekaj uric še doma, ne morem zamolčati, kar mi teži moje srce. Ozri se nekoliko okoli sebe, moj soprog! Okrog in okrog te obdaja kraljevsko bogastvo; na tisoče delavnih, pridnih ljudij, ki bivajo v tvojih vaséh, bilo bi srečnejših, ako bi jim dnino zlajševal gospod, na katerega se vsi ozirajo spoštljivo. Njihova davščina je velika, in njihove delo je težko, njihov duh ni izobražen, ker jih nikdo ne podučuje. Čisto drugače bi bilo, moj Ulrik, ako bi svoje bogate in blage moči uporabljal svoji deželi v korist! Tu imaš varna tla, nobeden nasprotnik ti tukaj ne bo zahajal na pot; v daljni tujini si vedno razpostavljen nesreči, preti ti neprenehoma lokavi slučaj; tukaj v ožjem krogu storiš lahko veliko dobrega in vzviševalnega; sreča ljudstva, ki se razvija po tvojem krepostnem prizadevanji, bi te pomirila in osrečevala; v svetu te čaka jedino boj, in čim večja bo tvoja moč in veljava, tem težje boš brzdal svoje častihlepje — ljubi soprog, bojim se zate!“

Ulrik jo je poslušal do zadnje besede, pa Katarina je že vedela, predno je še odgovoril, da njene besede niso provzročile pri njem nobenega pomisleka: z njegovega obraza je odsevala odločnost, in nič niso pomagale iskrene besede, s katerimi je razodevala svoje misli.

„Veliko je resničnega, kar si mi rekla,“ pričel je čez nekaj časa; „vendar ne morem opustiti poti, katero sem začel hoditi. Moj oče me je silil v to — besedo in vzgledom, in pri tem ostanem; prestar sem že, da bi svoje misli in želje predrugačil. Mene samega muči to častihlepje, brez prenehljeja me mika, vleče in žene neka skrivna moč do slave in moči. Zlasti od tedaj, ko mi je nebo pobralo jedinega moškega potomca, od kar vem, da pokopajo z menoj zadnjega celjskega grofa, imam le jeden smoter pred očmi: moje ime mora biti zapisano v svetovni zgodovini, ki naj svetu pove, da je bil zadnji grof celjski tudi največji, najmogočnejši!„ — To zgovorivši, stisnil je svoji soprogi desnico ter je odhitel, da bi prikril svoje ganjenje. — —

Nekaj dnij po tem razgovoru, bilo je marca meseca, približeval se je grof celjski v spremstvu tisoč okinčanih jezdecev dunajskemu mestu, ki ga je ogrevalo ljubo solnce v svojem blišči in čaru. Pri koroških vratih je kralj že težko pričakoval svojega strica; spremljala jih je vesela množica do gradú, ki ga je bil moral Ulrik zapustiti pred dvema letoma, a ljudstvo je bilo vpilo za njim ter ga podilo s kamenjem. Njegova besedna, zgovorna usta so molčala, ko je jezdil s kraljem po ozki ulici, kjer jima je množica napravila prostora; gotovo je pomišljeval, kako naglo spreminja ljudstvo svoje mišljenje, svojo naklonjenost in prijaznost. Ko je prvokrat šel z Ladislavom po ulicah, poskakovalo mu je srce veselja, zaslišavši vesele, pozdravljajoče klice — a danes ga vse to navdušenje in veselje ni moglo razvneti, in videlo se mu je, kakor bi se bil hotel vsemu temu rogati in posmehovati.

* * * (Dalje prih.)

razumni zahtevi protivil se je „tevtonski“ odbor in izrekel, da se tisti udje, ki nemški ne razumejo, po prijaznosti kolegov, lahko pomagajo, ker jim bodo oni, ki razumejo nemški, radi povedali kaj je pisanega. Človek se mora res smejati taki budalosti. Udje zadruge naj plačujejo zato udnino, da jim bode zadruga pošiljala spise, katere naj ti še le puste prevajati. Takih odnošajev in takih razmer najti je moč le v Celji. A gosp. I. Rebek ni bil zadovoljen z odborovim odgovorom in prosi, da se glasuje o njegovem predlogu. In glej, večina se izreče, da naj se uraduje dvojezično. Pa kaj pomaga sklep, ko g. predsednik Schön zaloputne zapisnik in zatrdi na sveto, da tu notri se ne bode pisalo v drugem jeziku, kakor v blaženi nemščini. — Jasno se vidi iz tega, kako se dela nemščina in nemški obrtniki v Celji. A tudi tem kljunačem popipali bodemo počasi zobe, le da se zavedo naši obrtniki in se otresejo jerobstva teh nemških kričačev. Sramotno je tudi res, da se naši ljudje puste voditi od teh veliko manj zmožnih razgrajačev in jim ne obrnejo hrbta. — Da pa ti „tevtonski“ olikanci popolno dovršijo svojo kulturno nalogo, namazali so hišo g. I. Rebeku. — Res lepi odnošaji pri „olikanih“ celjskih Nemcih!

(**Lepo gospodarstvo.**) Na severni strani celjskega mesta, na „Dolgem polji“ (Langenfeld) nasproti cerkve sv. Duha, je dal napraviti celjski mestni urad lansko leto s precejšnimi stroški nov kanal, po katerem naj bi se voda odtekala v potok Koprivnico. Ta kanal je pa tako nepravilno narejen, da se voda po njem ne more odtekati, ampak zastaja večinoma ob njegovi strani, tako, da je tam nastalo povsem pravilno, smrdljivo močvirje. To močvirje bode gotovo dobro sredstvo v povspeh epidemičnih boleznij, tako, kakor so klavnice po hišnih dvoriščih in gnojnica v vodnjakih!

(**Dvojna mera.**) Z upeljavo novega civilnopravdnega reda zvezana je nova uvrstba sodišč ter nova vreditev osobnega stanja pri posameznih sodiščih. Za vsako sodišče je že določeno število uradnikov, kateri bodo od 1. januvarija 1898. uradovali. Celjsko okrožno sodišče bode vsled vstanovitve enakega sodišča v Mariboru sicer nekaj svojega delokroga in osobja zgubilo, a bode še vedno večje kakor n. pr. okrožno sodišče v Ljubnem. Predsedniku okrožnega sodišča v Ljubnem bode podrejeno manj uradnikov kakor celjskemu. Vzlic temu pa pride po novi organizaciji sodiščni predsednik v Ljubnem v 5. činovni red z naslovom dvornega svetnika, celjski predsednik pa ostane v šestem činovnem redu. Vidi se iz tega, da je ministru Gleispachu Gornji Štajer bolj na srcu, kakor slovenski Spodnji Štajer. Mislil si je pač, da bo v teku časa na mestu predsednika celjskega sodišča treba postaviti slovenskega sodnika — temu pa ni privoščiti naslova dvornega svetnika.

(**Volilci dr. Pommerja**) smejo na svojega poslanca biti ponosni. Saj ga celjski nemški listič v nebesa povzdiguje, rekoč: „Dr. Pommer steht in den heutigen schweren Kämpfen der Deutschen in den vordersten Reichen und nimmt an der Obstruction einen hervorragenden Antheil“. Res, poročila o „sejah“ državnega zbora (če se pač sme sploh o sejah govoriti) imenujejo med kričači in razgrajači vedno tudi Pommerja. A zelo zdivjane pojme o poklicu poslanca mora imeti tisti, kedor vidi v kričanju in razsajanju posebno prednost in priporočilo za ljudskega zastopnika.

Spodnje-štajerske novice.

(**Na Teharjih**) priredi „Kat. slov. polit. društvo“ na binkoštni pondeljek o pol štirih popoldne v gostilni g. Ig. Cajhna svoje zborovanje. — Razgovarjali se bodemo: 1.) O naši avstrijski ustavi (zakaj volimo, kako se pri nas vlada itd.) 2.) Kako bi bili delavci preskrbljeni za starost. 3.) O raznih slučajnostih. K obilnej vdeležbi vabi

odbor.

(**Savinjska posojilnica v Žalci**) ima 5. junija t. l. ob 8. uri dopoludne svoj občni zbor v pisarnici posojilnice. Udje so vljudno vabljeni k polnoštevilni udeležbi.

(**Zborovanje društva „Kmetovalec“ v Gotovljah**) obneslo se je zadnjo nedeljo jako dobro. Vdeležba bila je velika in se je sklepalo o prav važnih stvareh. Pride prihodnjič obširneje poročilo.

(**Dva izleta Savinjske podružnice.**) Savinjska podružnica napravi prvi letošnji izlet v Hudo Luknjo dne 7. junija t. l. Izletniki naj se zbero v Velenju v gostilnici gospoda Josipa Skaze. Odhod z vozmi ob eni uri popoludne. Veselica v Hudi Luknji se začne ob 3. uri popoludne. Drugi izlet priredi podružnica na Ojstrico v dneh 26.—29. junija t. l.

(**Zdražbanje lova.**) Dne 23. junija t. l. zdražba občina Škofjavas pri Celji pri okr. glavarstvu celjskem svoj 3130·12 hektarov obsezajoč lov. Dražba začne se ob 9. uri dopoludne. Vzklicna cena 170 gld. Varščine je položiti 20 gld. — Istega dne ob 10. uri zdražba tudi občina Vojnik ravno tam svoj 234·32 hektarjev obsezajoči lov. Vzklična cena 5 gld. Varščina 1 gld. — Dalje zdražba tudi občina Št. Jurij ob juž. žel. svoj 4639·94 hektarjev obsegajoči lov. Dražba vrši se tudi pri c. kr. okr. glavarstvu celjskem dne 23. junija t. l. ob 11. uri dopoludne. Vzklicna cena 30 gld. Varščina 5 gld. Lov oddaja se za 7 let. Varščina položiti je pred dražbo.

(**Kmetijsko predavanje.**) Dne 7. junija t. l. to je na binkošni pondeljek, bode ob 4. uri popoldne pri Usarju v Libiji Fr. Praprotnik govoril o velikem pomenu umnega vinarstva za naše kraje, o gojitvi in cepljenji ameriških trt, o napravi in oskrbovanji z ameriškimi trtami zasajenih vinogradov itd. Ker je umna, novejša vinoreja za nas vse največjega pomena, zato se vsi, ki se sploh za napredek kmetijstva zanimajo, vljudno vabijo, da se prednašanja v prav obilnem številu udeležijo.

(**Gornjigrad.**) Vsled med šolskimi otroci razsajajočega oslovskega kašlja je tukaj šola zaprta na nedoločen čas.

(**Iz Frankolovega.**) Na kako neosnovan način so že domači in tuji sovražniki napadali in ščuvali banko „Slavijo“, dokazala so že neštevilnokrat dejstva, ki ja je vršil ta naš domači zavod, ki se vedno odlikuje po svoji kulantnosti v slučajih požara napram svojim zavarovancem. In da to niso bile nikdar samo fraze, dokazuje nam zopet nastopni slučaj: Fran Jošt iz Loke pri Frankolovem imel je svoje posestvo zavarovano pri banki „Slaviji“ za 400 gld. Mož je pogorel. Banka „Slavija“ pa mu ni izplačala samo vsega zavarovanega kapitala v znesku 400 gld. ampak priznala mu je 11 gld. več in s tem zopet sijajno ovrgla vse neresnične in lažnjive vesti, ki so jih nasprotniki razširili ali iz nevednosti ali iz zlobe o nji. Ne poslušajmo torej tacih slepečih glasov in zavarujmo svoje imetje pri domačem zavodu, pri banki „Slaviji“, ki je baš minule dni objavila svojo bilanco, iz ktere je razvidno, kako sijajno je sè svojim modrim gospodarstvom napredovala na čast slovanskega imena.

(**Posojilnica v Vitanji**) je imela v svojem 7. upravnem letu 187.045 gld. prometa, 1536 gld. dobička in 4031 gld. rezerve. Darovala je 657 gld.

(**Dušljivi kašelj in koze.**) Med otroki šolskega okoliša na Žusemu se širi dušljivi kašelj, jako nadležna čeprav nenevarna bolezen. Po nekod pravijo temu kašlju oslovski, a vendar se od tega razločuje po dolgi in veliki mučnosti, s katero hoče otroke res zadušiti, posebno po noči. Zdravila baje proti tej bolezni ni, kar se iz tega razvidi, da ljudje vse poskušajo njej v okom priti in kljubu temu že več tednov traja. Najbolje sredstvo proti temu kašlju je čaj iz bezgovega cvetja. Tudi koze se jamejo prikazovati, posebno okoli Babne gore.

(**Slovenjebistriško učiteljsko društvo**) priredi povodom petindvajsetletnice svojega obstanka s prijaznim sodelovanjem slavne „Slovanske čitalnice v Mariboru“ dne 8. junija t. l. v gostilniških prostorih g. K. Neuholda koncert z zelo zanimivim vsporedom: — Prijatelji učiteljstva in šole se najvljudnejše vabijo k obilnej vdeležbi.

(**Posojilnica v Ormoži**) je imela lani (21. poslovno leto) 285.636 gld. prometa, 204 gld. dobička in blizo 30.000 gld. rezerve.

(**Ormožka in ljutomerska čitalnica**) priredite prvo nedeljo po binkoštih t. j. dnè 13. junija t. l. skupni izlet k Sv. Tomažu. Odbora vabita najvljudneje vse p. n. ude, vse slovenske p. n. rodoljubkinje in rodoljube na prav obilen poset. Snidanje ob 3. uri. Na svidanje!

(**Od Drave.**) Z veseljem odobravamo važen sklep slavnega mestnega zastopa v Ljubljani, ki je soglasno sprejel resolucijo, s katero pozdravlja jezikovno naredbo za Češko in Moravsko in zahteva jednako jezikovno naredbo tudi za slovenske pokrajine. Slavni občinski in okrajni zastopi naše mile slovenske domovine, kodar se še postavna pravica našega jezika v uradih in šolah prezira, podvizajte se nujno, posnemajte slavni mestni zastop ljubljanski ter sklenite mnogobrojno jednako resolucijo v dosego dejanskega uresničenja postavne pravice našega slovenskega jezika! Vsem narodom naše slavne in mogočne države nalagajo se jednaka bremena, jednake dolžnosti, in morajo se nam dati tudi jednake pravice! Soglasno tirjajmo od naših p. n. gg. državnih poslancev, da se v državnem zboru tudi krepko potegnejo za izvedenje jednakopravnosti našega jezika. Slovani, čuvarji cesarstva, ne bodimo sluge narodov!

(**Iz Veržeja pri Ljutomeru.**) Na dopis v cenj. „Domovini“ št. 22, ki je prisiljen, usojamo si istega nekoliko razjasniti: Dopisnik napada bralno društvo in gostilničarja g. Klemenčiča. Toda tega se ni treba vstrašiti, ker taki dopisniki niso doslej društvu nič koristili in menda tudi ne bodo; kdor pa društvu nič ne koristi, je bolje, da ga pri društvu ni. Vprašamo: Je li g. M. G. društvu s čim pomagala, in ali je ud društva, da bi se zabavni del veselice moral tam vršiti? Čisto drugače pa skrbi g. Klemenčič za društvo! On si naročuje časniké in jih izposoja društvu, katerih si samo naročiti ne more ter je se svojo ženo vred ud društva, in mu sploh v vsakem oziru stoji na strani, bodisi v kakoršnih koli razmerah. Ga je li kdo slišal, da bi kedaj s čim nasprotoval veri in narodnosti? — Nadalje vprašamo: Kedaj se je g. Klemenčič vdeležil veselice nemčurskega gasilnega društva? — Da je g. Klemenčič podporni ud slov. gasilnim društvom, tega dopisnik ne omenja. Da bi se bila lansko leto veselica bolje obnesla, pa ni istina: dokaz temu je, da je bila vdeležba mnogo večja. Da si se je predstavljala igra: „Oreh“, brez vstopnine, vendar društvu to ni povzročilo nobenih dolgov, kakor lansko leto.

(**Majniško vremensko poročilo.**) Letošnjega majnika sta bila začetek in konec lepa, sicer je bil pa skozi in skozi grd. Njegovo vreme je bilo celó po gorah zelo škodljivo, ker je bil v prvi njegovi polovici sneg zapadel. Po nižinah in dolinah pa ni napravilo škode, ker je bil majnik samo zelo moker in ne preveč mrzel. Deževalo je v tem minolem majniku 20 dni in padlo je 160·7 mm dežja. Najtoplejši dan je bil 1. majnik(!), ko je bilo 17·8° C srednje topline, naj hladnejši je bil 12. s 4·3° C srednje topline, ki je bilo poprek za celi mesec 13° C. — Najvišje barometersko stanje je bilo 12. s 748·8 mm, najnižje 27. s 735 mm. — V obče smemo z majnikom radi tega zadovoljni biti, ker je pripravil juniju lepo pot, vgodno vreme za žetev in košnjo.

(**Iz Slovenskih goric.**) Prijatelj nam je izročil sledeči nadpis pisma: „An Hochh Wahlgebornn Hernn Martinn ZVerr, Grund Pesiszer in Gemeinde St. Šavenca Lest Post. s Ana.“ Poslano je bilo to — izvanredno lepo pismo na pošto v Cmureku, mej tem ko bi se lahko izročilo na domači pošti pri Sv. Ani. Iz tega je razvidno kaki kozli se v nemščini pišejo, a Nemci take brozge mirno gledajo, ter se ne sramujejo da se njihov jezik tako grdo pači. Res sramota za Nemce in prosvitljeni 19. vek. Vsakemu Slovencu bi pa želeli, kteri ne zna pravilno nemški pisati, da to odslej opusti in zapiše vedno le slovenski nadpis na pismo, ker tudi slovenski morejo dospeti na dotično mesto! Ne sramujte se samega sebe!

(**V Ročici pri Sv. Lenartu v Slov. gor.**) prepirala sta se veleposestnica Marija Ploj sè svojim 30letnim sinom Francom. Sin je zahteval, da mu kmetijstvo oddajo, a mati se je temu vstavljala. Zdivjani sin zgrabi vile ter maha po materi, da nezavestna obleži. A ko opazi, da ta

še diha, zabode ji krvoločnik vile v glavo, — takoj je umrla. Vzorni sin zakliče nato očetu, da je mater končal, naj stori ž njo, kar mu ljubo. — Dne 1. junija t. l. pa se je obesil v jetnišnici, kamor se je prostovoljno podal, po storjenem zločinstvu.

(**Iz Maribora.**) Pri nas gre še vse po starem, le malo kaj novega se pripeti. Posebno moram pohvaliti „moderne dobrotnike slovenskega kmeta", ker mu trebijo tako verno plevel iz njegovih njiv. Bral sem včasih v „Domovini", da poganja na večih mestih po Slovenskem — modriž, toda navdušene Mariborčane moram pohvaliti, da ne pustijo, da bi dobil ta plevel še lepo razcveteno glavico. V soboto popoludne vidiš nemške dijake kako divjajo na polje ter se vračajo s težko obloženim plenom, s katerim se krasi drugi dan „inteligenca" za parado. Celo nežni spol je jako navdušen za te cvetke „spokornosti". Slovenci! Ali vas ni več v mestu? Zavedajte se že vendar enkrat ter ne govorite vedno milodoneče „teutonščine", kakor sem vas že žalibog tolikokrat na lastna ušesa slišal!

(**Iz Maribora**). Tekoči teden vrši se na tukajšnjem gimnaziju pismena matura. Vdeležba je jako mnogobrojna; kajti nič manj kot jeden in štirideset dijakov se je vdeležuje, izmed katerih je 32 Slovencev. Imenitna je pa letošnja matura še posebno radi tega, ker je ravno osem let preteklo, od kar so se vstanovile paralelke, in so torej dijaki iz paralelk letos prvokrat dospeli do mature. Mmogobrojnost maturantov kaže, da so tukaj slovenske paralelke dosegle lep vspeh, kar gotovo ne ostane popolnoma brez vpliva na obstanek celjskih paralelk. — Matura se tukaj vrši tudi na ženskem učiteljišču in sicer tudi prvokrat pod vodstvom čč. šolskih sester, ker je samostanka šola zletošnjim letom stopila v javnost.

(**Iz mariborskega okraja.**) („Nova slov. Začetnica"). Vsled utemeljene prošnje okraj. šol. sveta okolice Maribor in Sv. Lenart, z dne 29. sušca. ozir. 5. aprila t. l. se dovoljuje, da se v šolah sè slovenskim učnim jezikom šolskih okrajev Maribor, Sv. Lenart in Slov. Bistrica, na kojih se šolsko leto o veliki noči začne, z odlokom vis. c. kr. naučnega ministerstva z dne 24. grudna 1896, štev. 31551, odobrena nova „Slovenska Začetnica", od J. Koprivnika in G. Majcena, za slov. ljudske šole, začetkom šol. leta 1897/8., ako ni večja zaloga brezplačnih starih začetnic na razpolago na poskušnjo uvede. Stalno uvedenje te učne knjižice na omenjenih šolah, pa mora z ozirom na § 8. alinea 2 državno šolskega zakona, z dne 14. maja 1883, drž. zak. štev. 53, slediti še le potem, ko bodo predloženi dotični nasveti udeleženih okrajnih učiteljskih konferenc. Okr. šol. Maribor, Slov. Bistrica in Sv. Lenart. — Z navedenim razglasom je torej začasno uvedena v omenjenih šolskih okrajih nova „Slov. Začetnica". V drugih šolskih okrajih naj se pa ravnajo v tej zadevi po naredbah svojih šolskih oblastev. Z veseljem pa pozdravljamo zgoraj navedeno naredbo tukajšnjih sl. okraj. šol. svetov, ki so pravočasno dovolili uvedenje nove že jako zaželjene „Slovenske Začetnice", katerej želimo obilno najboljšega vspeha.

(**Čujmo in delajmo!**) Premalo se pazi na nevarnost, katera nam preti ob slovensko-nemški meji. Žalostno je, da so prodrli v teku jednega stoletja Nemci od Gradca skoraj v osrčje naši domovini. Pri Lipnici, kjer je še bilo pred nekaterimi desetletji več slovenskih rodovin ni sedaj o njih duha ni sluha — razun slovenskih priimkov. A stem se še naš „dobri" sosed ne zadovolji. Prodirati še hočejo vedno naprej, vsaj so si v to svrho omislili svoj „Südmark". Njen sad večinoma je, da je i Št. Ilj padel. To lepo, do sedaj dokaj zavedno občino, dobil je znani naš nasprotnik Pistor v svoje roke. Zaslepljeno ljudstvo izvolilo ga je svojim županom ter mu istočasno poklonilo diplomo častnega občana. Nevarščina ni malenkostna, da pade v njihovo zevajoče žrelo i katera sosednih občin. Podvojenega napora in brižnosti treba, sosebno strani mariborskih in ljutomerskih narodnjakov. Čujte in delajte da v — nemčursko žrelo ne padete!

(**Šolske novice.**) Deželni šolski svet v Gradci je dovolil, da se v mariborskem okraji ustanovite dve novi dvorazrednici (Reka, Stranjavas), da se trorazrednica na Rečici pri Gornjemgradu razširi na 4 razrede in da se četrti razred na ljutomerski dekliški šoli proglasi stalnim.

(**Osebne vesti.**) Okrajnega nadzdravnika dr. Lud. Tosska, je imenoval ministerski predsednik, deželnim zdravstvenim nadzornikom za Štajersko.

(**Iz Gradca.**) V sredo, dne 26. vel. tr. t. l., so priredili tudi nekteri nemški profesorji našega vseučilišča protestno zborovanje proti jezikovnim naredbam. „Tagespost" piše „Fast sämmtliche Profesoren", toda besedica „fast" ima prav širok pomén. Izjava je strogo po receptu praških nemških profesorjev. Razven Slovencev in Poljakov so se vzdržali te smešne, podle demostracije tudi nekteri starejši, mirni zastopniki znastva. Med „stebri Germanstva" maršira v Gradcu že davno neki „Zdenko Škroup. Hanba!"

Druge slovenske novice.

(**Napredujoča Ljubljana**). Odkar je mestni zastop in uprava mestne občine v narodnih rokah, Ljubljana od dne do dne vidneje napreduje. Ta napredek zadnjih petnajst let daje narodni stranki v Ljubljani najlepše spričevalo o umnem gospodarstvu in zmožnosti obč. sveta ter bode stolno mesto Ljubljana kmalu na vrhuncu razvitka. Zlasti pa po potresu opazi lahko vsak, kamor pogleda, da ima mestna občina zdaj v županu g Iv. Hribarju, na čelu moža, ki mu ga daleč okoli ni najti para. Ta enerčija, ta neutrudljiva delavnost in previdno postopanje pri upravi, in izkušenost moža, to vse se mora javno pred svetom primerno oceniti. Ni je zadeve, ki bi je župan Hribar ne iztaknil in v korist, napredek in ugled mesta uporabil. Koliko važnih naprav se bo izvršilo pod njegovim županstvom v Ljubljani in koliko se je že storilo, o tem drugo pot. Ljubljana pa naj bo temu možu že zdaj hvaležna za trud!

(**Vabilo**) na CX. odborovo sejo „Slovenske Matice", katera bode v petek dne 4. junija t. l. ob petih popoludne v društvenih pisarniških prostorih. Vspored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Odobrenje zapisnikov o 108. in 109. odborovi seji. 3. Poročilo književnega odseka o letošnjih društvenih knjigah. 4. Poročilo o pripravah za občni zbor. 5. Slučajnosti.

(**Izpiti.**) Na ljubljanskem učiteljišči so se te dni vršili pismeni zrelostni izpiti, katerih se je vdeležilo samo na ženskem oddelku — 76 pripravnic, torej razen 40 domačih še 36 privatistinj. Učiteljic torej ne bode več primanjkovalo!

(**Kmetska posojilnica ljubljanske okolice**) je že velik denarni zavod; lani (15 poslovno leto) je imela 1,575.842 gld. prometa, in 3100 gld. dobička. V svojih rezervnih zakladih ima 17.302 gld.

(**V mestno hranilnico v Radovljici**) vložilo je v mesecu maju 166 strank 47.008 gld. 47 kr., 67 strank vzdignilo 12.632 gld. 20½ kr., 31 strankam se je izplačalo posojil 25.045 gld. — kr., stanje vlog 248.127 gld. — kr., denarni promet 135.894 gld. 22½ kr.

(**Posojilnica v Radovljici**) je imela v svojem 6. upravnem letu 583 970 gld. prometa, 2130 gld. dobička in 6736 gld. rezerve.

(**Iz mokronoškega okraja na Dolenjskem**) nam je došla pritožba o nedostojnem uradovanji c. kr. okrajnega šolskega sveta v Krškem.

(**Posojilnica v Mokronogu**) napravila je 1896. leta 25 571 gld. 88 kr. prometa. Čisti dobiček je znašal 233 gld. 42 kr. Prihranjena zaloga pa znaša 510 gld. 30 kr.

(**Potres.**) Iz Krškega se nam 25 maja poroča: Tukaj je bil 25. maja zjutraj ob 5¼ potres, to je močan navpični sunek.

(**Razpisana služba.**) Vsled odpovedbe novo imenovanega meščanskega učitelja g. Jan. Klemenčiča, nadučitelja v Rečici, razpisuje se z nova služba meščanskega učitelja v Krškem za I. stroko (nemščina, slovenščina, zemljepis, zgodovina) z letnim dohodkom 800 gld. in službenimi petletnicami po 80 gld. — Prošnje je vlagati do 19. junija t. l. pri c. kr. okrajnem šolskem svetu v Krškem.

(**Posojilnica v Ribnici na Dolenjskem**) je imela lani 599.768 gld. prometa, 5092 gld. dobička in 18.414 gld. rezerve.

(**V črnomeljskem okraji**) pojavlja se zopet živinska kuga.

(**Kmetijska posojilnica na Vrhniki**) je imela lani 741.402 gld. prometa, 3856 gld. dobička in 29.759 gld. rezerve.

(**Posojilnica v Logatci**) je imela v svojem devetem upravnem letu 190.141 gld. prometa, 1856 gld. čistega dobička in v obeh rezervih 9520 gld. Od čistega dobička se je darovalo 155 gld. v dobrodelne namene.

(**V Postojini**) je umrl odvetnik dr. E. Deu. Mož ni bil naše gore list.

(**Direktor celovškega učiteljišča**) B. Knapitsch je postal odbornik „Schulvereina" v Celovci. S tem je posnemal svojo soprogo, ki je odbornica ondotne „Südmarke". S tem je menda pa tudi potolažil koroške Nemce in nemškutarje, kateri očitajo Slovencem na Koroškem, da dobé svoje voditelje le s Kranjskega; kajti Knapitsch je bil od vlade poslan, t. j. imenovan in povišan iz Ljubljane v Celovec Na Kranjskem je bil posebno znan kot profesor na realki in kot šolski nadzornik umetno stvarjenih in deloma le na papirji stoječih nemških šol sredi slovenske Kranjske. Njegov naslednik na Kranjskem je bivši Čeh, glavni učitelj na učiteljišči v Ljubljani Ivan Benda. Tudi ta gospod je bil velika podpora nemštva na Kranjskem, namreč predsednik „Schulvereina" in „krainischer Lehrervereina". Dosledno bode vlada postopala, ako tudi ta dobi kmalu še višje mesto na Koroškem ali Štajerskem, á la Knapitsch, Linhart. Kranjskim Slovencem bode vstreženo, sosednim Nemcem pa tudi.

(**Spomenik baronu Čehovinu.**) Primorski domoljubi sklenili so svojemu slavnemu rojaku baronu Andreju Čehovinu v njegovem rojstnem kraju v Gornji-Branici postaviti dostojen spomenik. Doneskov že imajo 2144 gld. 60 kr. Cesar dovolil je iz zaklada Marije Terezije 400 gld.

(**Izpodletelo jim je.**) Notranje miniterstvo zavrglo je pritožbe tržaškega mestnega zastopa zoper odlok namestništva, koje je razveljavilo sklep občinskega sveta gledé potrjenja izvolitve odbornika J. Nabergoja. Občinski svet pritožil se bo na državno sodišče.

(**Goriški Slovenci**) so pričeli gospodarski boj z nasprotniki na celi črti. Vspehi dveh mesecev so prav velikanski! Ne bo dolgo, ko bodo nasprotniki bridko obžalovali svoje letošnje „zmage". — Toda v tem boju jim morajo iti na roko vsi Slovenci, vsi slovenski časopisi. Čim prej zmagamo Slovenci na Goriškem v tem boju, toliko bolje za ves narod. Ako bi v tem boju podlegli, bila bi to velikanska obče narodna nesreča. Disciplina, edinost vsega naroda pa bodi nasprotnikom znak naše resne volje, naše moči, pred katero bodo morali trepetati. Prosimo torej, da nas slovensko časopisje podpira, a ne morebiti, da bi podiralo ono, kar bi mi zidali. Kogar bojkotujemo na Goriškem, mora biti bojkotovan po celi Sloveniji!

(**Posojilnica v Kopru**) je imela lani 34.248 gld. prometa, 654 gld. dobička in 5998 gld. zadružnega zaklada.

Druge avstrijske novice.

(**Državni zbor**) ni mogel pričeti pravega dela. Nemci so sè svojo oliko pokazali, da jim ni za druzega, kakor da bi gospodarili nad drugimi narodnosti, še naprej, kakor so dosedaj. Vendar se jim to ne posreči, če bodo Slovani jedini. Dne 2. junija t. l. delali so zopet tak škandal in ropot v zbornici, da je ministerski predsednik grof Badeni nakrat rekel, da v imenu Veličanstva cesarja zaključuje zborovanje in todobno zasedanje. Poslanci so tedaj odšli domu. Radovedni smo, kaj bode vlada ukrenila, da se ne osmeši in pokaže, da je vlada, ki ume voditi narode.

(**Plod jezikovnih naredeb.**) Vlada se, kakor do sedaj kaže, vendar ne plaši posebno rjovenja nemške stranke, sicer bi ne bila izdala političnim in sodniškim okrajem na Češkem in Moravskem navodila, da se ima jezikovna naredba razun poslovanja sè strankami, raztezati tudi na notranje poslovanje. Posebna naredba trgovskega ministra pa navaja vpeljanje češkega jezika pri poštnih in brzojavnih upravah.

(**Naš poslanec vitez Berks**) je v seji državnega zbora, dne 25. maja t. l. stavil jako važen in umesten predlog. Nasvetoval je namreč, naj se kmetijske zadruge omejijo po narodnosti. Ako se to izvede, ne bodo zamogli narodnostni prepiri se vtikati v stvari kmetijskih zadrug, kar bi sosebno veliko koristilo na Štajerskem, Koroškem in Primorskem. — Poslanec dr. Gregorec in tovariši pa so stavili predlog, da se spremeni, oziroma zniža pristojbina pri prepisovanju malih in srednjih zemljišč.

(**Galicija.**) Rutenski (rusinski) poslanci zahtevajo z ozirom jezikovne naredbe, da se razdeli Galicija v poljsko in rutensko provincijo. Svetovna zgodovina nam pa kaže, da se je vsako slavjansko pleme po razcepljenji oslabilo ter svojo moč pokorilo. Nesloga, ta pogubljivi podedovani greh Slovanov!

(**Volitve na Hrvatskem**) so končane. Narodna stranka (opozicijonalna) šteje 29 poslancev, a vladna stranka 57. V dveh okrajih, kjer so bili „narodovci" na površji, vstavili so jim volitev. Vendar pa je vsekako to vesel napredek narodne stranke. Po nekod so se celo Srbi in Hrvatje v glasovanju združili. — Bog daj, da preneha to nezmiselno medsebojno sovraštvo.

(**Porotno zasedanje na Ogerskem.**) Snuje se na Ogerskem nov zakon gledé porotnih sodišč. V zapisnik smejo priti le mažarščine vešči porotniki. Pravosodni minister ima pravico odrediti kraj za porotno zasedanje, a smé pa tudi svojevoljno premestiti v drugi kraj. Porotniki morajo biti iz kraja, kjer bo zasedanje. Ta zakon prinese Slovakom, Srbom, Rumunom in Saksonom nove krivice. Dasi je pri nemažarskih narodih dokaj mažarščine veščih, izbacili jih bodo, ako že tudi pridejo v letni zapisnik, gotovo pri žrebanju. Določili bodo le kraje v porotno zasedanje, kjer je dosta zagrizenih Mažarov in mažaronov. Za nemažarske obtožence govorilo se bo po tolmačih. Mažarski listi so raztrosili vest, da hočejo Rumuni in Saksoni z dinamitom razrušiti vse spomenike, ki so se v proslavo tisočletnice „magyarorszaga" na Sedmograškem postavili; Mažari bodo takoj imeli dosta povoda zbok tega preiskovati ter jih na obtožno klop spraviti, — nadalje je stvar porotnikov.

(**Na Ogerskem.**) Vsled predzadnjega zborovega sklepa vstanovi se mesto dosedanje deželnobramske (honvéd) akademije, zvane Ludoviko, častniško vzgojelišče, povsem slično ovemu v Dunajskem-Novomestu. Za nekako pripravnico temu zavodu omislijo si vojaško višjo realko. Vrh tega postavite se še dve kadetni šoli z mažarskim podukom za deželnobrambo. S tem so si Mažari položili trden temelj v političnih zmislih. Stavi se sicer pogoj, učenja nemškega jezika, ker bodo ti gojenci po dovršenih šolah vstopiti smeli tudi k stalnim četam, — a kdor pozna ta sebični rod, previdi pač lahko, da hočejo s tem preprečiti nemažarskim slojevom, osobito Avstrijcem, vstop k njihovim četam. Kaj je treba nepoklicanim opazovati njihovo umazano igro! Duh Košutov vél bo prosto v teh gojilnicah. Odgojujejo si lahko v preteku 10 let pravo „narodno stražo" — kar jako obžalujejo, da niso že 48. leta imeli. Raste jim ponosen greben, a avstrijska vlada ga — občuduje in boža.

Ogled po širnem svetu.

(**Laškega kralja Umberta**) namerjal je nek Pietro Acciariato umoriti. Preprečili so še pravočasno. Napadovalec je kovaški pomočnik ter je povedal, da ga je razburila visoka nagrada kojo je vlada namenila najboljšemu jahaču, mej tem ko je on že dlje časa brez dela in jela. Pravi vzrok pa bode seveda revolucijonarni duh ki polni v tej državi vse nižje stanove. Zadnje dni pa je vjela policija v Trstu anarhista Marseticha, ki je sam obstal, da je prežal na kralja, ter da ima 14.000 somišljenikov.

(**Ruski car v nevarnosti.**) Nek mlad delavec zahajal je že dlje časa po potih se sprehajat, kjer je navadno tudi car hodil. Ker se je stražnikom zdel sumljiv, popraševali so ga, a on jim odgovori, da bi iz rodoljubnosti rad carja videl. Te dni popeljal se je tamo nek huzarski častnik. Delavec se spusti za vozom, a ko vidi, pa carja ni v vozu, hotel je zbežati. Prijeli so ga ter našli pri njem samokres in bodalo. Obstal je sam, da je nameraval carja usmrtiti, samo da bi se o njem govorilo in čitalo kot junaku. Čitanje knjig, v kojih se enaka junaštva proslavljajo, razburilo in zmešalo mu je glavo.

(**Ruska diplomacija.**) Dobro prevdarjajoča ruska diplomacija prizadeva si zopet grško prijateljstvo pridobiti. Ne odobruje, da bi evropske oblasti prevzele grške denarne razmere glede vojne odškodnine za Turško. Ponudila se je temveč, da sama prevzame ta dolg za Grke ter si ga odračuni od svote, ki jo ji Turčin že od leta 1878. dolžuje (179 milj.) S tem bi si pridobila pri Grkih mogočen vpliv, a od Turške pa itak ni pričakovati, da bi kedaj ta dolg poravnala. Kislo pa bi se držal Turek, ki je že toliko računal na to odškodnino, da pokrije ž njo vsaj nekaj svojih ogromnih dolgov.

(**Grško.**) Na Grškem se je resno bati, da nastane revolucija. K ljudstvu pridružili so se sedaj celo častniki, ki kažejo javni gnjev napram kraljeviču, ker je ta kot bivši vrhovni poveljnik in vodja vojne, po njih mnenju, večinoma zakrivil, da so Grki tako žalostno poraženi. Tudi kralja ne marajo, temveč posvetujejo se postaviti vojaškega vrhovnega poveljnika (gubernarja), ki bi varoval javni red. Očevidno je, kakšen vspeh bi imela ljudska vstaja v tej razrušljivi državi. Ker se evropske velevlasti v poganjaju mej Grško in Turško ne morejo zjediniti, bati se je, da preteče popreje sklenjeno premirje ter da Turek vojsko z nova prične. Turkom se po lepi Tesaliji vedno bolj sline cedé. Mej prebivalstvom pobirajo podpise, s kojimi želijo ti sami zjedinjenje s Turško. Seveda podpiše se vsak po svojem mnenju in volji, kdor pa noče — tega zaprejo.

(**Kreta.**) Govori se, da so se evropske velesile — tudi Turška — sporazumele, da postane princ Fran Jožef Battenberški, predsednik samoupravi na Kreti. Izvoljeni je brat bivšega bolgarskega kneza ter se je nedavno poročil z črnogorsko princesinjo. Trebalo bi pač, da bi se to kmalo izvelo, ker je krščansko prebivalstvo, odkar so grške čete otok ostavile, v vednem strahu, da se ne bi Turki zopet nad njimi maščevali. Velevlasti so sicer gledé tega opozorile turškega Edhem-pašo, da bo za vsakojake izgrede in nasilstva odgovoren; obečal je pač truditi se, da vzdrži mir po svojih močeh, a odgovornosti nikake ne prevzame, dokler so ladije evropskih velevlastij v pritanišču.

Dopisi.

Od Sotle. Dragi bralec „Domovine"! Vem, da z menoj vred komaj čakaš vsak teden ta priljubljeni nam list, da čitaš in zveš raznih novic od vseh krajev naše ožje domovine. Malo, da ne vsak kraj ima poročati svoje nezgode in nevolje; le iz Podčetrtka se tako redko upa kdo glasiti, da bi misliti bilo v tem trgu ob Sotli je ali ljudstvo pomrlo, ali pa veje pri tem slovenskem narodu takšno zadovoljstvo in vzajemni duh slovenski, da bi bilo odveč govoriti. A zmotil bi se, kdo bi tako mislil.

Živimo sicer še, pa za narodno stvar smo, kakor ovi hrošči v živinskih odpadkih — lazimo, a se ne vzdigamo. Ako se obrnemo proti Kozjem ali Sv. Petru pod sv. Gorami, vidimo, kako lepo se ljudstvo razvija v narodnem gospodarstvu ter odpahuje nemštvo na slovenskem ozemlju; tamkaj vidiš slovenski pečat pri občinskem uradu, vidiš slovenski napis na prodajalnicah in gostilnah; ako se ozreš na desko ob cesti, pove ti ta kažipot slovensko, kam pelja cesta. A drugačen napis zapaziš, ko se približaš Podčetrtku — „Strasse nach Windisch Landsberg". V trgu te bodejo od vseh strani nemški napisi n. pr. „Preiinerei" V. J., Einkehr-Gasthaus & Gemischtwarenhandlung M. Jug. Misliti bi bilo, da je ta sè svojo nemško prodajo brže tuj Žid — a ne! Vi gospod Jug! da se ne sramujete, tako zaničevati svoj materni jezik, ker veste, da nam je vsem znan vaš rojstveni dom v Imenem in da še iz tiste vasi nismo nikoli slišali kaj nemškega. Slovenski rojak na slovenski zemlji sramuje se svojega materinega jezika ter sam sebe sramoti.

Ali ne sprevidite, da vas le slovenski novci živijo! Tisti brezverni „Moschet" s katerim čitate skupno v vaši gostilni „Štajerskega kmeta", bo kmalo izginil in ž njim ali vaš napis — ali Vi.

Zgoditi bi se vam znalo, kakor poprej štirim trgovcem, ki so splavali po Sotli.

Torej svetujemo vam, da se spametujete ter svoj napis poslovenite, ako želite še pri nas ostati; kajti tudi naše ljudstvo se bo spametovalo ter ravnalo po geslu: „Svoji k svojim!"

Tembolj pa priporočujemo naša dva narodna obrtnika, trgovca A. Cvetko in gostilničarja V. Staroveški.

Dobro in ceno se tam postreže.

Tudi naš župan nemške vere, častilec pregnanega Taxa, ki ž njim vred sanjari le o nemških šolah, za vzdrževanje cest pa se še manj briga nego celjski „Stiger". Imamo tudi „Freiwillige Feuerwehr", seveda ne vejo vsi požarni brambovci, kaj ta napis pomeni, ker niti jeden pri njih ne zna dobro nemški griziti.

Potreba bi pač bilo puščavnika, ki bi malo osvetil.

Letina kaže precej dobro, sosebno ozimina in po vinogradih.

V Virštanju, kjer je največ goric, imajo že mnogi z amerikanskim trsjem zasajeno. Hrušek in jabolk bo dokaj, črešenj le malo.

Nekateri imajo še tudi lanskega vina naprodaj, pa kupci se bojijo naših slabih cest, posebno od Golobinjaka v Virštanj. Ko bi se občine bolj brigale, gotovo bi jih moral okrajni zastop uslišati ter ceste popraviti.

Kapela pred Radgono. Majnika 2. dan pričakoval je pač vsak Kapelčan prav težko. Bil je ta dan določen za otvoritveno veselico tamburaškega zbora kapelskega. Žal pa, da nam je deževno vreme delalo neprilike; vkljub temu pa se je vršila veselica z neizpremenjenim vsporedom ter je bila vdeležba res nepričakovano obilna. Pozabili smo pa neugodno vreme prav lahko, videvši, da se ga i naši dragi gostje niso zbali, kojim se je bilo voziti od Sv. Ane, Sv. Jurja ob Ščavnici, iz Gorenje Radgone, Radinc, Radgone ter celo Petanjc na Ogerskem.

Otvorila se je veselica z navduševalnim Jenkovim „Naprej!" s katerim so storili naši tamburaši prvi korak v javnost. Razjasnili so se obrazi in pozabili smo slabo vreme popolnoma, zlasti pa pri drugi točki vsporeda, ko nas je domači mešan zbor pod spretnim vodstvom g. Čiričevim s prelepo Volaričevo skladbo „Pomlad" zazibal v krasni pomladanski dan. Vrstile so se potem skladbe Iv. pl. Zajčeve, Hajdrihove, Volaričeve itd. Vspored je bil v treh urah dokončan in posamezne točke v veliko zadovoljnost občinstva izvršene, kar je razvidno najbolj iz tega, da se je več točk moralo ponavljati.

Dovršenemu vsporedu sledila je prosta zabava, med katero so se prečitali pismeni pozdravi naših prijateljev, bivajočih v daljavi. Dovoljujemo si tukaj doslovno navesti pozdrav, ki ga je poslal v vezanej besedi našim tamburašem g. Božidar Flegerič iz Središča:

Divni naši so glasovi,
Nam pretresajo srcé,
Ko da rajski bi duhovi
Sladko peli vrh zemljé.
In zato vsak v družbi naši
Vzklikne naj veselja vnet:
Bog vas živi, tamburaši,
Rodoljubja krasen cvet!
Vi napredka ste sejalci,
Src ste tolažitelji,
Lepših dnij oznanjevalci,
Narodni buditelji.
Umetnosti ste pristaši,
Čvrste zloge lep ste vzgled;
Bog vas živi tamburaši,
Mnogo, mnogo dolgih let!

Nazdravljal je potem v imenu bralnega društva navzočim gostom in nenavzočim našim somišljenikom naš občepriljubljeni č. g. župnik Davorin Meško, ki je s krepkimi besedami navduševal i tamburaše k slogi in vztrajnosti, za kar se mu je zahvalil v imenu tamburašev njih vodja, g. učitelj Poljanec, proseč g. župnika tudi nadaljne naklonjenosti.

Ker pa sedaj mnogim zaradi slabega vremena ni bilo mogoče vdeležiti se naše veselice, sklenil je društveni odbor prirediti v teku me-

seca junija drugo veselico, za katero se že sedaj tamburaši in pevci marljivo vadijo. Dan veselice se bode pravočasno objavil ter upamo, da nam Bog daje takrat lepše vreme. Na svidenje tedaj!

Iz Gornje Radgone. Veselica, „Kmetijskega bralnega društva v Gornji Radgoni", ki se je vršila pretečeno nedeljo, se je izborno obnesla. Po ustanovitvi imenovanega društva še prostori g. Škerlečeve gostilne niso bili nikdar tako natlačeno polni, kakor tokrat, in to ni čuda, kajti prišli so na veselico ne samo vsi res narodni domačini, imeli smo goste celo od Sv. Ane in od Sv. Trojice. Da so se vdeležili našega zabavnega večera naši vrli prekmurski sosedje, se nikomur čudno ne zdi, kdor ve, da se tudi oni začnejo zavedati vedno bolj svoje slovenske krvi, pa to se nam zdi nerazumljivo, da so radgonske — Nemke začele se za nas zanimati. — Zabavali so nas v prvi vrsti požrtvovalni Kapelčani sè svojim novim tamburaškim zborom. Strmeli smo nad njihovo spretnostjo, ki so si jo v tako kratkem času — komaj dva mesca še se učijo — pridobili. — Razven tamburašev so nam pripravili največ veselega kratkočasa naši domači igralci: g. Fr. Klemenčič, brata Janez in Franc Horvat, Matijec Kaučič, Lojz Mauko, Luka Štrucelj, Micika Škrobar, sestri Katika in Ana Maruško in Polonica Grosman, z gledališčnimi predstavami: „Svoji k svojim" in „Kje je meja?" Tu je bilo smeha, dostikrat preveč, v znamenje, kako da so Gornjeradgončani dovzetni za igro. Tudi mila slovenska pesem, brez katere si itak slovenske veselice niti misliti ne morem, je donela iz grl kapelskega „kvarteta", kakor tudi domačih pevcev in pevk, ter je očarjevala naše uho in vzbujala prijetne čute v naših srcih. — Toda nekoga je med domačim pevskim zborom zdaj že drugokrat pogrešalo moje oko, nekoga, ki bi po svojem stanu in službi moral biti v prvi vrsti med domačimi pevci. Kje pa hodi ta gospod —tz—, kadar gornjeradgonski Slovenci prirejajo veselice?! — Prvokrat je bil na neki pojedini, sedaj pa je prêsedel na vrtu velikonemškega gostilničarja, kjer je moral tiho in s tresočimi se hlačicami poslušati, kako je nek hoch-nemški krojač zabavljal čez „windišarje". — To ni častno! Tem večja čast pa vrlim domačim narodnim pevcem in pevkam, ki vkljub vsem oviram tako napredujete! Le naprej! Delajte za Boga in domovino, naj nas puhle glave hvalijo ali grajajo, častijo ali zasmehujejo!

Iz Cvena pri Ljutomeru. (Vozna dirka na Cvenu pri Ljutomeru dne 23. maja 1897.) Po skoro dveletnem prenehanju se je zopet letos vršila vozna dirka na Cvenu, kjer obstoji dirkališče že okoli 20 let. Še le v preteklem letu, dalo je dirkalsko društvo licencirati svoje dirkališče ter se je podvrglo pravilom dunajskega dirkalskega društva. Vsled tega bilo je letos tudi podpirano od c. kr. poljedelskega ministerstva, od deželnega zbora in od dunajskega dirkalskega društva. Temu je bila tudi obilneja udeležba primerna. Pokazalo se je, da ima ljutomerski okraj še mnogo lepih in urnih konj, da pa manjka še mnogo vaje in primernega vzgajanja konj na prostem. Vreme je bilo ugodno, da si se je bilo bati, da se vsak čas ulije ploha. Posebnih nesreč ni bilo; prekucnili so se trije vozniki; poškodoval pa se je samo vrli občinski predstojnik Anton Havič iz Grab, kar je vzbudilo občno razburjenje in sočutje.

Odbor dirkalskega društva se je mnogo trudil in izrekati mu je zahvalo. Grajati je treba jedino le veliki nered mej gledalci, kteri so prav po nepotrebnem hodili po dirkališči in nekteri celo z vozovi prihajali med dirko, tako, da je le čudež, da se nij vsaj nekaj žensk in dece poškodovalo. Odločno se je med občinstvom izrekala želja, naj bi pri taki priliki bilo na mestu več c. kr. orožnikov, kteri naj bi strogo skrbeli za red in osobito pazili, da nihče, ki ni poklican, ne stopi na dirkališče.

Vozilo se je sè sledečim vsporedom:

I. Začetna vožnja; daljava 2000 m.

Prvi: Marko Belec, posestnik na Krištancih sè svojim triletnim žrebcem „chleargit" v 5 min. 4 sek.; drugi: Anton Petovar, posestnik v Bunčanih, s štirileltno žrebico „Čila" v 5 min. 13 sek.; tretji: Ferenc Alojz, pos. v Stari vasi s petletno žrebico „Liška" v 5 min. 14 sek.; četrti: Kardinar Alojz, pos. na Krapji s triletno žrebico „Čila" v 5 min. 28 sek.; peti: Anton Slavič, pos. na Grabah s triletno žrebico „Luca" v 5 min. 37 in pol sek.

II. Plemenska vožnja; daljava 2000 m.

Prvi: Anton Bežan, pos. v Šalencih sè sedemletno kobilo „Drágica" v 4 min.; drugi: Babič Martin, pos. iz Krapja sè sedemletno žrebico „Luca" v 4 min. 33 sek.; tretji: Petovar Anton, pos. v Bunčanih sè sedemletno kobilo „Luca" v 4 min. 55 sek.; četrti: Kardinar Alojz, pos. na Krapji s triletno žrebico „Čila" v 5 min. 24 sek.; peti: Slavič Anton, pos. na Grebah sè sedemletno kobilo „Čruha" v 5 min. 17 sek.

III. Dvovprežna vožnja; daljava 3000 m.

Prvi: Bežan Anton iz Šalinec v 7 min. 32 sek.; Ferenc Alojz iz Stare vasi 8 min. 7 in pet sekund.

Prihodnja dirka se bode vršila dne 8. septembra 1897.

Narodno-gospodarske novice.

Zeleno gnojenje.

Če kupujemo dušec v čilskem solitru po 80 kr. kilo, bi se pač splačevalo dobivati od tod, kjer ga dobimo skoro zastonj. Dolgo se je mislilo, de rastline ne morejo uporabljati dušca iz zraka. Skušnje so pokazale, da so nekatere rastline vendar zmožne dobivati dušec iz zraka, semkaj spadajo stročnice in detelja.

Če pridelujemo bob, grah, fižol, lečo, grašico, saradelo, lupino ali razne vrste detelje si izboljšamo gospodarstvo. Krma ima vsled tega več beljakovin, je torej tečnejša in redilnejša. kar se kaže v gnoju. V zemlji ostanejo korenine omenjenih rastlin, ki imajo v sebi posebno mnogo dragocenega dušca, ki se je nabral, dokler se rastline niso spravile.

Bolje je pa, če posejemo imenovane rastline in jih pokosimo in podorjemo v najlepšem cvetju. To toliko njivi pomaga, kakor bi jo jako dobro pognojili s čilskim solitrom, poleg tega pa s tem še jači prst, ki ostane gorka, rahla in vlažna.

Vpliv tacega gnojenja je po mnogih skušnjah zlasti v peščenih tleh jako izvrsten in traja več let. Reči se mora, da je boljše tako gnojenje, kakor gnojenje z živinskim gnojem, s katerim se jako malomarno ravna. Večkrat zgubi že najboljšo moč, ko pride na njivo. Splačuje se za gnojenje sejati posebno one stročnice, katere dobivajo iz zraka mnogo dušca in katerih pridelovanje je jako po ceni. Sem je prištevati zlasti lupine, katere imajo globoke korenine, zadovoljijo se s slabo prstjo, ne ljubijo pa apnenih, temveč le rahla peščena tla.

Zeleno gnojenje je dobro za ozimino, jarino in okopalne rastline. Od tistega časa, ko gnojilne rastline podorjene do setve ozimine mora imeti vsaj šest do osem tednov, sicer ostanejo tla prerahla in žito bi slabo prezimilo. Najbolje je, če se stročnine ali detelje za gnojenje orjejo pomladi in v juliju podorjo. Če se misli zeleno gnojiti za jarino, se stročnice ali detelje vsejejo v avgustu na ozimino strniče in pozno jeseni podorjo. Še bolje kakor pri žitih se je obneslo zeleno gnojenje pri okopalnih rastlinah. Pazi naj se pa na to, da gnojilne rastline vsprejmejo temveč dušca in zraka, tem bolje jim gnojimo s kalijem ali fosforjevo kislino. Če lupini dobro pognojimo s kalijem ali fosforjevo kislino, se navzame takega dušca, da se nam stroški zelenega gnojenja več kakor dvakrat izplačajo. Ce neje bode prišlo zeleno gnojenje tistemu, ki sam lupinsko seme prideluje. Priporoča se nekaj teh rastlin puščati za seme.

Za ilnata tla z mrzlim podnebjem pa ugaja seradela. Seje se pomladi mej jarino. V težkih in apnenih zemljah se pa najbolje rabi zmesci graha, grašice in fižola. Seveda se mora kmet premagovati, da rastlin ne izvozi živini domu, temveč jih zares podorje. Naj tudi kmetje poskusijo z zelenim gnojenjem, videli bodo, da si jako izboljšajo njive.

(Kosti kot gnoj.) Kosti naj se zdrobe in denejo na kup ter pokrijejo s prstjo. Večkrat se morajo z gnojnico politi in čez nekaj mesecev postane dober gnoj. Dobro je tudi, če se kosti potresejo poprej malo s kajnitom, da preveč dušca ne izgube.

(Skodljivost vran.) Poljedelski oddelek nemške kmetijske družbe je dolgo opazoval koristnost in škodljivost vran. Prepričal se je, da je kavka vedno bolj koristna, nego škodljiva. Škodljiva je le ondu, kjer se preveč pomnoži. Črna in siva vrana ste blizu jednako koristni kakor škodljivi. Pokončavate naj se, kjer delate več škode nego koristi. Preljata vrana je mnogo koristneja nego škodljiva, treba jej je torej prizanašati.

(Kdaj se mora kositi.) Skušnje so pokazale, da imajo rastline največ redilnih snovi, kadar začenjajo cveteti. Tedaj jih moramo kositi, ako hočemo dobiti tečno in dobro seno.

(Poleganje grašice.) Večkrat grašica polega na njivi, na katero smo jo zasejali za krmo. Spodaj potem začne gniti in se spridi. Temu odpomoremo, če sejemo mej gračico mnogo koruze, ali še boljše boba (svinjskega) ker ta istočasno dozori. Grašica se potem ovije okrog koruze. Na ta način dobimo dobro krmo za živino.

(Priporočenja vredna trta) je Rupestris-monticula. Hitro raste, če jo pomladi vsadimo, jo že v septembru lahko cepimo. Ta trta se rada ukoreniči. Cepljenje se nanjo jako rado prime; evropske trte cepljene na njeno podlago dobro zore.

(Ržen kruh) je dober zlasti za delavne konje. Semtertje lahko zameni oves. Še bolje je pa, če se dve tretjini ržene in ena tretjina koruzne moke pomeša.

Razne stvari.

(Umrl je) 31. dne maja t. l. v Petrinji hrvatski pesnik in pisatelj župnik Ilija Okrugič.

(Svetnikom proglasili) so 27. maja t. l. sv. oče Leon XIII. v cerkvi sv. Petra v R.mu — v navzočnosti mnogih kardinalov, škofov in drugih cerkvenih dostojanstvenikov — blaženega Antona Marija Zaccarija in Peter Feurier-a Bila sta oba duhovna. Fourier je ustanovnik poznatega ženskega zavoda „Notrê Dam" na Francoskem. Ljudstva se je zbralo k tej slavnosti nad 50 tisoč.

(Duhana) pokadilo se je leta 1896. v Avstriji za skoraj 94 milijonov gld. Lepa svota neposrednega davka.

Koledar.

Petek (4.) Frančišek Kar., sp. — Sobota (5.) Bonifacij, škof. — **Nedelja** (6.) **Binkoštna nedelja.** Norbert, škof. — **Pondelj.** (7.) **Binkoštni pondeljek.** Epifanij, škof. — Torek (8.) Medard, škof. — Sreda (9.) † Kvatre. Primož in Felic., mm. — Četrtek (10.) Marjeta, d. m. — Prvi krajec dne 8. ob 8. uri 0 m. zjutraj.

Sejmi.

Dne 5. junija na Starih Sv. gorah in na Slatini. Dne 8. junija v Mariboru, v Lučanah, Kapelah, Ločah, v Mozirju, Ljutomeru, Štrasu, Šmartnu pri Slov. Gradcu, v Marenbergu, Račah, na Laškem in Pristavi. Dne 9, junija na Pilštanju, v Trbovljah in pri Sv. Marjeti na Dravskem polju. Dne 10. junija pri Mali Nedelji, pri Sv. Heleni, Sv. Marjeti ob Pesnici in na Bregu pri Ptuju (za svinje).

Loterijske številke.

Gradec 29. maja 1897:	57, 80, 53, 23, 30.
Dunaj „ „ „	76, 55, 21, 86, 22.

Zahvala.

Moj prerano umrli sin Anton se je zavaroval leta 1893 pri slavni banki „Slaviji" za kapital 1000 gld.

Ker je dné 9. maja t. l. umrl, izplačala mi je slavna banka „Slavija" po svojem generalnem zastopu v Ljubljani takoj, ko sem predložil vse potrebne dokumente, celo zavarovalno svoto nemudoma.

Radi tega zahvaljujem jo najtopleje ter jo priporočam slav. občinstvu, da si pri tem domačem zavodu zavaruje življenje.

V Gornjemgradu, dne 31. maja 1897.

(121) 1 **Franc Perne.**

(120) 1 **VABILO**

k

občnemu zboru

Savinjske posojilnice

v Žalci

vknjiženega društva z neomejenim poroštvom

dne 5. junija 1897 ob 8. uri dopoludne

v društveni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev ravnateljstva.
5. Prememba društvenih pravil.
6. Slučajnosti.

Če k ob 8. uri določenem občnem zboru ne pride zadostno število zadružnikov, skliče se ob polu 9. uri dopoldne istega dne s taistim dnevnim redom drugi občni zbor, kateri sme sklepati

Žalec, dne 20. maja 1897. **Ravnateljstvo.**

Trgovski pomočnik

Slovenec, se išče za mešano trgovino na deželi, glavna stroka manufakturna, a vešč mora biti tudi špecerijske, galanterijske stroke, usnjarska in železninska so zaželjene. Prednost imajo večletni služabniki ene hiše in pevci, sosebno tenorist. (122) 4—1

Več se izve pri upravništvu „Domovine".

Kmetija na prodaj.

Zaradi onemoglosti prodam svojo 20 oralov obsezajočo kmetijo z vsemi gospodarskimi poslopji in zidano hišo. Posestvo obstoji večjidel z travnikov, nekaj njiv, vinograda in dorašenega gozda. Poslopje stoji ob državni cesti 1 četrt ure od železniške postaje.

Več pove

Martin Kramar,
(127) 1 Sevnica ob Savi, Štajarsko.

Na prodaj

je hiša z 4 orali in 100 sežnjev zemljišča. Hiša stoji pri farni cerkvi sv. Jakoba v Galiciji pri Celji in je pripravna za kakega upokojenega duhovnika ali pa gostilno ali prodajalnico. Proda se za **2000 gld.** Več pove **Jože Grobelnik** pri Sv. Kunigundi št. 13, občina Velika Pirešca, posta Zalec, Štajersko (126)

Iščem koncipijenta

ki je doktor juris s sodnijsko in dveletno odvetniško prakso. — Vstop 1. julija t. l. — Plača po dogovoru.

(124) 3—1 **Dr. L. Filipič v Celji.**

Prostovoljna javna dražba.

V soboto dne 3. julija 1897 predpoldnevom prodala bodeta na selu **Jurij in Marija Golob** svoje pri Sv. Benediktu ležeče **posestvo** potom prostovoljne javne dražbe. Natančneji pogoji se izvejo v gostilni: „Pri stari pošti" pri Sv. Trojici. (125) 3—1

20 polovnjakov

dobrega pristnega štajarskega rudečega in belega vina po 12 in 14 kr. liter se takoj proda. Odda se najmanj 56 litrov. — Proda se tudi več polovnjakov pristnega tepkovca po 8 kr. in nekaj polovnjakov štajerske starine po 25 kr. liter.

Ponudbe pod 500 poste restante Sevnica, Štajersko. (116) 10—1

Dragi bralci „Domovine"!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

javlja, da je odprl v „Narodnem domu" krasno z najboljšim blagom bogato založeno

trgovino s špecerijskim blagom

ter zagotavlja postreči tudi odslej kar najbolje po jako nizkih cenah.

Posebno pa opozarja na svojo veliko zalogo raznovrstnega starega in novega, črnega in belega vina, katerega prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno.

Zajedno javlja, da obdrži trgovino „pri kroni" tudi še nadalje, v kateri bode postrezal z raznovrstnimi domačimi pridelki, kakor: z žitom, moko, sadjem i. t. d.

Zagotavljajoč v vsakem oziru pošteno postrežbo, priporoča se za mnogobrojni obisk ter beleži (135) 52—48

z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju"!

Iščem izurjenega

stenografa

za slovenski in nemški jezik.

(117) 3—2 **Dr. Josip Sernec, Celje.**

Pristno žganje

domačih pridelkov

razpošilja po 4 litre franko na vsako avstrijsko pošto, in sicer:

Brinjevec za	gld	5·—
Konjak za	„	8·40
Rum za	„	3·80

Franc Goričar
v Letušu
(52) 4—4 pošta Rečičkavas na Paki.

Gospodje

kateri si žele po najnovejši angleški in fran- (64) 10—1 coski modi izvršene

svršnike, izprehodne, salonske in obleke s frakom, kakor tudi vsakovrstne druge obleke **za gospode in dečke**

obrnejo se naj na modno in konfekcijsko obrt

JOSIPA HOČEVARJA

v Celji, Graška cesta št. 19

kateri postreza vedno z najboljšim blagom ter najnižjimi cenami.

Velika izber tu- in inozemskega blaga vedno v zalogi.

Naročila po meri izvršujejo se točno.

Zaloga (Confection)

narejene obleke

za gospe in gospodične

v Celji

Graška ulica (Grazerstrasse) 4

priporoča za bodočo sezijo:

fine vratnike od	1 gl.	50 kr.	naprej	
spomladanski jaket od	8 „	— „	„	
vremenski plašč od	8 „	— „	„	
suknena jopa od	3 „	80 „	„	
porhantna bluza od	1 „	— „	„	
porhantna obleka od	2 „	60 „	„	

Z velespoštovanjem

(48) 10—10 **Karl Roessner.**

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik

v Celji

ordinuje za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoludne in od 2.—5. ure popoludne v Celji

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po amerikanskem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev. (10) 24—3

Mesto okrožnega zdravnika

v St. Pavlu pri Preboldu na Štajerskem, je še prosto za zasesti. V to službo združi se tudi ona za tovarniškega zdravnika v predilnici v Preboldu. Deželna, okrajna in občinska plača znaša na leto po 430 gld., ona od predilnice pa od 700 do 800 gld. Gospodje prošniki za to mesto morajo biti avstrijski državljani, diplomovani zdravniki, ter obeh deželnih jezikov vešči.

Prošnje s prilogami naj se vpošiljajo do 30. junija t. l. na sanit. okrožni odbor v Št. Pavlu pri Preboldu.

Sanit. okrožni odbor v Št. Pavlu pri Preboldu,
25. majnika 1897.

(114) 3—2 Načelnik:
Franc Randl.

Proda se pod zelo ugodnimi pogoji

posestvo v Gabrijelah pri Mokronogu

ležeče tik okrajne ceste, ktera pelja iz Šmarjete Škocjana, Št. Ruprta, Mokronoga na Št. Janž, Radeče in Zidanmost. Lega zelo ugodna! Hiša pripravljena za štacunarski obrt, kteri se je v tej hiši že več let izvrševal. Posestvo ima rodovitne njive, lepe travnike in gozde. Proda se skupno ali pa tudi na parcele. Zelo pripravno za trgovce.

Več se izve pri **Stanko Pirnatu,** c. kr. notarju v Mokronogu. (115) 2—2

Deloljubne osebe — povsod — katere trajni denarni zaslužek iščejo, naj pismeno povprašajo pod **„Zukunftsvorsorge"** Gradec, poste restante. (38) 16—12

Izvedenega organizatorja

za življenjsko zavarovanje sprejme **generalni zastop banke „Slavije" v Ljubljani.** (118) 3—1

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino
po **23** in **28** gld. hektoliter.

(257)

„THE GRESHAM"

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijsko:	Filijala za Ogersko:
Dunaj, I., Giselastrasse 1., v družbeni hiši.	*Budimpešta, Franca-Jožefa trg 5 in 6, v družbeni hiši.*

Aktiva družbe dne 31. dec, 1895	k. 147,562.080·—
Letni zavarovalni dohodki z obrestmi do 31. decembra 1895 .	„ 27,120.589·—
Izplačanja za zavarovanje, za rente in odkupe i. dr. odkar posluje družba (1848)	„ 321,644.530·—
Med letom 1895 je bilo od družbe izdanih 8761 polic v znesku .	„ 82,267.300·—

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdavanji polic in prijavni obrazci dobe se brezplačno pri **generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 3 pri GVIDONU ZESCHKO-tu.**

(236) 12—

V svrho varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi

Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu" in tovarne farmacevtičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne bolesti itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu".** Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe **zeleno tiskane** varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejo tem nič vrednejo ponaredbo. **Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce mojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko do vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

☛ **Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.** (12) 20—3

Adolf Thierry, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Izučna pisma

(Lehrbrief)

v slovenskem in nemškem jeziku, priporoča obrtnim zadrugam in mojstrom

Dragotin Hribar v Celji.

Lastnina in tisk D. Hribar-ja v Celji. — Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky. — Odgovoren za tiskarno S. Magolič.